

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

Rok VI

Warszawa 1982

Nr 4(24)

SPIS TREŚCI

str.

<i>Henryk Białek</i> — Stulecie polskiego ruchu robotniczego	1
<i>Jerzy B. Klima</i> — O wystawach, wystawcach i sędziach konkursowych subiektywnie, dyskusyjnie ale za to szczerze	4
<i>Jerzy Parfiniewicz</i> — „Socphillex 82”	12
<i>Antoni Kurczyński</i> — „Philexfrance 82”	15
<i>Zygmunt Kałamaga, Andrzej Kopczyński</i> — Narada sekretarzy związków filatelistycznych KDL	17
<i>Stefan Śniady</i> — Uwagi o pracy w środowisku młodzieżowym	19
 Z prac Zarządu Głównego PZF	
IV Plenum Zarządu Głównego PZF	25
Uchwały Plenum ZG PZF	26
Decyzje Plenum ZG PZF z 5.12.1982 r.	27
 Z prac Prezydium Zarządu Głównego PZF	
Posiedzenie odbyte dnia 16.10.1982 r.	28
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	29
Ważniejsze decyzje ZG PZF podjęte 16.10.1982 r.	30
Posiedzenie odbyte w dniach 27—28.11.1982 r.	31
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	33
Ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF podjęte dnia 28.11.1982 r.	34
Posiedzenie odbyte dnia 5.12.1982 r.	34
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	35
Ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF podjęte dnia 5.12.1982 r.	36
Eksperci Polskiego Związku Filatelistów (wg stanu na dzień 31 grudnia 1982 r.)	36
Konkurs z nagrodami na najlepszą publikację w czasopismach filatelistycznych	37
Zarządzenie Nr 87 Ministra Łączności z dnia 8.12.1982 r.	38

STULECIE POLSKIEGO RUCHU ROBOTNICZEGO

W planie perspektywicznym działania Polskiego Związku Filatelistów już w 1978 roku podjęto działania na rzecz zbliżającej się rocznicy 100-lecia polskiego ruchu robotniczego. Wystąpiono wówczas do Ministerstwa Łączności o wydanie serii znaczków poświęconych działaczom ruchu robotniczego, których brak utrudniał rozbudowę kolekcji wystawienniczych.

Ministerstwo Łączności poparło naszą inicjatywę i wydano serie znaczków: 30 rocznica powstania PZPR, Adolf Warski, Julian Leński, Aleksander Zawadzki i Stanisław Dubois w ogólnym nakładzie 41 790 tys. egzemplarzy plus specjalne koperty FDC oraz stemple okolicznościowe.

Dalszym etapem prac przygotowawczych było podjęcie we wrześniu 1981 roku przez Plenum Zarządu Głównego PZF uchwały o udziale w obchodach 100-lecia polskiego ruchu robotniczego. W tym czasie byliśmy jedynym stowarzyszeniem, które opublikowało program takich obchodów. O naszych zamierzeniach poinformowaliśmy pismem z dnia 23.11.1981 r. KC PZPR, Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu, ZSMP oraz różne resorty. Nasze przedsięwzięcie wynikało nie tylko z litery Statutu PZF, ale głównie z właściwej postawy większości naszych członków, którzy wielokrotnie wspierali własnymi inicjatywami przedsięwzięcia ogólnokrajowe i regionalne władz politycznych, społecznych i kulturalnych.

- Apel Zarządu Głównego spotkał się z szerokim poparciem, czego wyrazem jest:
- stanowisko resortu łączności, który wydał kolejną emisję znaczków działaczy ruchu robotniczego: Norbert Barlicki, Paweł Finder, Marian Buczek, Cezaryna Wojnarowska i Ignacy Daszyński, w ogólnym nakładzie 45 mln egzemplarzy,
 - zorganizowanie przez PZF ponad 350 różnego rodzaju wystaw, odczytów i pokazów poświęconych 100-leciu polskiego ruchu robotniczego, z tego 67 wystaw konkursowych,
 - wystawiono 537 zbiorów uzupełnionych i zbudowanych na cześć rocznicy,
 - zbiory pokazano na 2 179 ekranach wystawowych,
 - wystawy konkursowe zorganizowane przez PZF zwiedziło 516 tys. osób,
 - Związek zaangażował w wystawy prawie 3 mln złotych, a pracę społeczną aktyw PZF ocenia się na ponad 9 mln złotych.

Spośród wystaw zorganizowano trzy wielkie imprezy o zasięgu ogólnokrajowym. Są to wystawy: we Wrocławiu „W stulecie Polskiego Ruchu Robotniczego”, w Warszawie „Proletariat 100”, w Katowicach „100 lat Polskiego Ruchu Robotniczego”. Wystawy cieszyły się ogromnym zainteresowaniem społeczeństwa, zakładów noszących imiona działaczy ruchu robotniczego, władz politycznych i administracyjnych.

Oprócz wielkich imprez odbyły się wystawy okręgowe, lokalne oraz małe pokazy zbiorów w zakładach pracy i w szkołach, organizowane przez Zarządy Okręgów PZF oraz aktyw Kół PZF dorosłych i młodzież.

Realizacja programu obchodów 100-lecia polskiego ruchu robotniczego zaktywizowała tysiące naszych działaczy oraz szeregowych członków, w tym wiele młodzieży. Na wystawach prezentowano zbiory m.in. o następującej tematyce:

- „Od I Proletariatu do PZPR”
- „PZPR — przewodnia siła narodu”
- „Polski ruch robotniczy”
- „PZPR — Partia polskiej klasy robotniczej”
- „Życie i działalność Feliksa Dzierżyńskiego”
- „Bolesław Bierut”
- „Zjazdy i rocznice Partii”
- „Lenin”
- „Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa”
- „Polska — dziełem ludu pracującego”
- „Wieży przyjaźni i braterstwa broni”
- „W służbie pokoju”

Przy okazji wystaw ukazało się wiele wydawnictw pocztowo-filatelistycznych, które pozwolą rozwinąć tematycznie wiele zbiorów. Na przykład we Wrocławiu, w dniu pogrzebu Władysława Gomułki stosowano okolicznościowy datownik pocztowy po raz pierwszy utrwalający w dokumentacji filatelistycznej postać tego działacza ruchu robotniczego.

W katalogach wystaw ukazało się wiele interesujących artykułów dokumentowanych znakami pocztowymi, omawiających historię polskiego ruchu robotniczego. Na wyróżnienie zasługują: „Proletariat 100” w Warszawie oraz „Stulecie polskiego ruchu robotniczego” we Wrocławiu. Wybito kilka medali pamiątkowych.

Działalność Polskiego Związku Filatelistów w zakresie realizacji programu obchodów tej rocznicy znajdowała się pod obserwacją środków masowego przekazu. Ukazało się kilkaset publikacji i doniesień w prasie, reportaży telewizyjnych i radiowych.

Na zakończenie należy podkreślić, że w realizacji programu obchodów stulecia ruchu robotniczego w Polsce wyróżnili się szczególnie filateliści Okręgów PZF we Wrocławiu, Warszawie, Katowicach, Rzeszowie, Białymstoku i Szczecinie.

Podobnie jak w latach ubiegłych, Polski Związek Filatelistów, jego członkowie, konsekwentnie i konkretnie zrealizował program obchodów stulecia polskiego ruchu robotniczego. Imprezy filatelistyczne, a szczególnie wystawy, miały dużą frekwencję zwiedzających i cieszyły się uznaniem społeczeństwa, jako ciekawa forma pokazania tematu dotyczącego ludzi pracy.

* *

Konsekwentne zrealizowanie przez PZF przyjętego programu obchodów stulecia polskiego ruchu robotniczego znalazło uznanie również u władz politycznych i państwowych naszego kraju. Świadczą o tym nadesłane do Zarządu Głównego pisma, które zamieszczamy na kolejnych stronach Biuletynu.

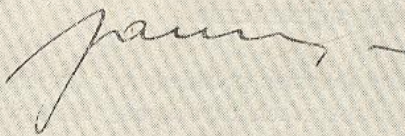
REDAKCJA

I SEKRETARZ
KOMITETU CENTRALNEGO PZPR

Zarząd Główny
Polskiego Związku Filatelistów

Dziękuję uprzejmie za informacje i pocztowo-filatelistyczną oraz medalierską dokumentację Waszej pracy związanej z obchodami 100-lecia polskiego ruchu robotniczego.

Życzę jednocześnie Związkowi dalszej owocnej działalności w propagowaniu patriotycznych treści i rozwijaniu pożytecznych zainteresowań swych członków i sympatyków.

Warszawa, 27 grudnia 1982 r.

O WYSTAWACH, WYSTAWCACH I SĘDZIACH KONKURSOWYCH SUBIEKTYWNIE, DYSKUSYJNIE ALE ZA TO BARDZO SZCZERZE

Nasz Związek jest pełen paradoksów. Oto jeden z wielu przykładów: wystawy. Zdawałoby się, że kiedy jak kiedy, ale rok 1982 zupełnie nie sprzyjał organizowaniu wystaw filatelistycznych. Przypomnę: pierwszy kwartał z wiadomych powodów wystawcy musieli spisać na straty. Pozostałe miesiące też były pełne ważnych wydarzeń politycznych i społecznych. Można by sądzić: komu w głowie żmudna praca organizacyjna i programowa poprzedzająca każdą wystawę? I kto skłonny jest poddać się kontemplacji nad pięknem znaków pocztowych, kiedy oczy nie przestały jeszcze piec od gazów, a chodniki uprząta się po szybach wybitych przez niedowarzonych wyrostków...? A tak przecież było np. we Wrocławiu, gdzie w dniu otwarcia wystawy „W 100-lecie Polskiego Ruchu Robotniczego” kina oraz wszelkie imprezy kulturalne czy sportowe były zawieszone. A jednak nasza wystawa była otwarta z udziałem miejscowych władz politycznych i administracyjnych, a frekwencja przez cały czas była znaczna.

Dlaczego tak się dzieje? Może właśnie dlatego, że temat większości wystaw filatelistycznych tak ściśle związany był z najnowszą historią naszego kraju? Zwiedzający, na planszach ze znakami pocztowymi znajdowali odpowiedzi na najbardziej aktualne pytania?

Jeśli porówna się centralny plan wystaw na rok 1982 opublikowany przez Lucjana Adamczyka w „Filateliście” z jego realizacją, to okaże się, że zabrakło jednej wystawy „Transfila”. Przybyły jednak dwie niezaplanowane. W ogólnym bilansie można więc stwierdzić drobną superatę.

Sukcesy zagraniczne

Inny fenomen polskiego wystawiennictwa filatelistycznego polega na nadszpodziewanych sukcesach uzyskiwanych na wystawach międzynarodowych i... bardzo nierównym poziomie wystaw krajowych. Całkiem jak w piłce nożnej, gdzie mamy nędzną ligę i... trzecie miejsce we współzawodnictwie światowym.

I tę tezę pozwolę sobie rozwinąć. W 1982 roku, bezspornie największą wystawę filatelistyczną w Europie, a chyba i na świecie była Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna „Philexfrance'82”. Otóż na tej wystawie polscy wystawcy zdobyli: 1 medal złoty, 3 medale połączone, 2 medale srebrne, a w klasie młodzieżowej — medal posrebrzany. W dziale literatury: 2 medale posrebrzane i 2 brązowe oraz dyplom.

Sukces? Ogromny!

I to tym większy, że gdzie naszym filatelistom równać się — jeśli idzie o środki — z bonzami z innych krajów... A jednak... Pomysłowość, głęboka wiedza filatelistyczna, inteligencja sprawiają, że zbiory nasze zyskują uznanie w oczach międzynarodowego jury.

Takich przykładów można mnożyć. Według informacji Komisji Wystaw ZG PZF, w 1982 roku polscy filateliści zdobyli medale na wystawach...

HENRYK JABŁOŃSKI

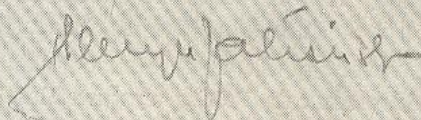
Warszawa, dnia 16 grudnia 1982r.

Szanowny Towarzyszu !

Dziękuję uprzejmie za obszerną i wielce interesującą informację o udziale Polskiego Związku Filatelistów w obchodach stulecia polskiego ruchu robotniczego.

Dokumentację pocztowo - filatelistyczną i medale włączę z przyjemnością do moich zbiorów.

Łączę wyrazy poważania i najlepsze życzenia noworoczne.

Towarzysz

Henryk BIAŁEK

Prezes Związku Filatelistów

Warszawa

Rynek Starego Miasta 14

	złote	pożłacane	srebrne
światowych	1	3	2
międzynarodowych	11	18	12
„Socphilex”	1	2	4
Łącznie:	13	23	18

I to wszystko się działo w 1982 roku, w czasie trwania stanu wojennego, kiedy kryzys bolesnym piętnem odciskał się również na naszej pasji, a ceny wielu waleń filatelistycznych sięgały astronomicznych wielkości.

Nie jest że to więc jednym z większych paradoksów naszego życia społeczno-kulturalnego...?

Kłopoty z wystawcami w kraju

W 1982 roku ogromnym wysiłkiem działaczy PZF zorganizowano sporo wystaw w kraju. Tych II i III stopnia i tych małych, lokalnych, w zakładach pracy, klubach i osiedlach mieszkaniowych.

I jedne i drugie niezbędne nam, filatelistom. Ale także stanowiące ważne akcenty w życiu społeczno-kulturalnym kraju.

Filatelistom — gdyż pozwalają porównać wartość swych eksponatów z innymi zbiorami. Stwarzają okazję początkującym — zdobycia doświadczeń i nauki, a dla wielu — wykazania się dorobkiem długich lat badań, dociekań, pracy.

Zwiedzającym — ponieważ dobry zbiór sprawia satysfakcję estetyczną i pozwala pogłębić swe wiadomości z różnych dziedzin życia społecznego, kulturalnego czy gospodarczego — w zależności od rodzaju wystawy i tematu.

Wystawy filatelistyczne są społecznie potrzebne — jako że popularyzują ważne treści, dorobek kulturalny kraju, kształtują postawy patriotyczne i obywatelskie.

Konsekwencją tak zrozumianych zadań ideowo-wychowawczych był tryumfalny pochód przez całą Polskę wystaw filatelistycznych zorganizowanych z okazji 100-lecia polskiego ruchu robotniczego. Świadczą o tym liczby: około 65 wystaw konkursowych i ponad 300 imprez filatelistycznych. Wystawy te i imprezy wyróżniały się przy tym pomysłowymi i oryginalnymi inicjatywami. Dla przykładu można wymienić wystawę objazdową zorganizowaną przez Okręg PZF w Rzeszowie, którą eksponowano we wszystkich większych miastach województw objętych działaniem Okręgu.

Równie ciekawy był zamysł organizatorów wystawy „Proletariat 100” (Warszawa, 18.10—12.11.1982). Okręg PZF w Warszawie nie tylko pozyskał wielu partnerów — współorganizatorów, ale przy okazji wystawy przeprowadził sporo imprez, a w tym prezentację pięciu największych zakładów przemysłowych dzielnicy Wola. Zakładów noszących imiona wybitnych działaczy polskiego ruchu robotniczego (o jakości zbiorów — trochę później).

Rok 1982 obfitował również w kontakty międzynarodowe. Oprócz udziału polskich filatelistów w wystawach zagranicznych należy z uznaniem odnotować ambicje wielu Okręgów PZF aby nadać właściwą oprawę wystawom bilateralnym, a przybyłym gościom zabezpieczyć dobre warunki pracy.

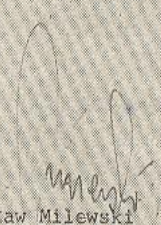
PZF z uporem, konsekwencją i sporym wysiłkiem realizuje plan ukazania polskim filatelistom dorobku filatelistycznego europejskich państw socjalistycznych. Po wystawie „Polska—ZSRR” (koniec roku 1981), w 1982 r. mieliśmy możliwość obejrzieć eksponaty z trzech państw na wystawach: „Polska—CSRS”, „Polska—NRD” i „Pol-

SEKRETARZ
KOMITETU CENTRALNEGO
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

PREZES ZARZĄDU GŁÓWNEGO
POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW
TOWARZYSZ HENRYK BIAŁEK

Uprzejmie dziękuję za przesłaną mi informację o udziale PZF
w obchodach 100 - lecia polskiego ruchu robotniczego, za dokumen-
tację związaną z tą działalnością oraz Noworoczne życzenia.

Proszę przyjąć serdeczne życzenia dalszego rozwoju działal-
ności Związku wraz z życzeniami pomyślności osobistej w Nowym
1983 Roku ..

Mirosław Milewski

Warszawa, dn. 29.12.1982.

„Polska—Bułgaria”. Z planów na 1983 r. wynika, że będą zorganizowane wystawy „Polska—Węgry” i „Polska—Rumunia”.

Dużym uznaniem zwiedzających cieszyły się też międzynarodowe wystawy: „Aerofilia” w Dęblinie i „Maksymafilia” w Krakowie.

Celem tego artykułu nie jest omówienie wszystkich (nawet z planu centralnego) wystaw. Selektywny dobór wystaw został dokonany dla wykazania tendencji i prawidłowości, jakimi charakteryzował się — zdaniem autora — wystawienniczy rok 1982 w PZF.

A jednak nie jest dobrze

Na podstawie tego co powyżej napisałem możnaby wysnuć wniosek, że był to rok bardzo udany. Rzeczywistość jest jednak bardziej złożona. Oprócz bezspornych sukcesów w mijającym roku było wiele sygnałów, że niezbędne są zdecydowane kroki organizacyjne, szkoleniowe i programowe jeśli chcemy utrzymać wysoki poziom filatelistycznego wystawiennictwa.

Oto co piszą o poziomie krajowych wystaw recenzenci „Filateliści”:

Cezary Rudziński tak ocenia warszawską wystawę:

„(...) Nie owijając w bawełnę trzeba powiedzieć wprost, że najsłabszym punktem wystawy były... zbiory. Co najmniej część z nich nie powinna w ogóle znaleźć się na imprezie rangi krajowej (...). Aby nie pozostać gołosłownym: walory poświęcone działalności Feliksa Dzierżyńskiego, także jako szefa „Czeka”, prezentowano jako „polski ruch robotniczy”, bądź nawet w części zatytułowanej „SDKPiL”. Wycinek z monografii „400 lat poczty polskiej” — odbitki znaczka z podobizną Dzierżyńskiego pokazano z dopiskiem „próba” (...). Pokazano także próby kolorów znaczków, np. „Rewolucja 1905 r.”, dla których w zbiorze tematycznym w ogóle przecież nie ma miejsca.

(...) Szczyt nieświadomości i złego smaku autora oraz dowód braku należytej redakcji zbiorów przed ekspozycją — to najdelikatniejsze zarzuty jakie można postawić eksponatowi, także dotyczącemu polskiego ruchu robotniczego, a składającego się z kart z wielkimi literami PZPR, nierzadko całej strony tekstu z wkomponowanymi w nią 1—3 znaczkami”.

(...) Przykład stempla poświęconego Nowotce na znaczku „ZOO”, czy FINDERowi na prehistorycznym gadzie nie były odosobnione”.

Może ktoś postawić zarzut: Autor jest zbyt wymagający, albo zgola, że „się czeplą”. Wobec tego zacytuję innego recenzenta, Jerzego Parfiniewicza (z wystawy w Białymstoku):

„(...) W kilku zbiorach tytuł odbiegał wybitnie od zawartości zbioru. Można było tego uniknąć, zakładając sobie ostrzejsze rygory w eliminacji materiału (...). Oto przykłady: „Pocztą na ziemiach polskich okupowanych przez hitlerowców”. W zbiorze list nadany w Dachau, adresowany do Berlina. Ani Dachau, ani Berlin nie leżały na ziemiach polskich (...). Inny zbiór: „Idea Kopernika w osiągnięciach radzieckiej kosmonautyki”. Szukałem tych idei w różnych materiałach źródłowych, lecz prócz tej, że ziemia kręci się dookoła słońca — nie znalazłem. Trudności z tym miał sam autor zbioru, bo oprócz znaczka z Kopernikiem na karcie tytułowej, zaczął od Ciołkowskiego i poleciał dalej według obowiązującego schematu.

Inny kwiatek: „Polska na mistrzostwach świata w piłce nożnej”. Nie znam się na sporcie, ale kilku znawców tematu orzekło, że pokazano w zbiorze mistrzostwa, w których Polacy udziału nie brali, jak np. Urugwaj 1930 r., Węgry 1934 r.”.

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA
MINISTER OŚWIATY I WYCHOWANIA

Warszawa, dnia 17 grudnia 1962 r.

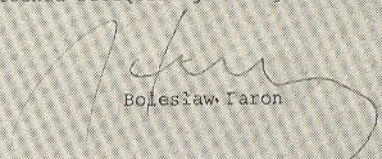
Obywatel
Henryk BIAŁEK
Prezes Zarządu Głównego
Polskiego Związku Filatelistów

Szanowny Obywatelu Prezesie,

Serdecznie dziękuję w imieniu własnym i kierownictwa resortu za przekazaną informację dotyczącą realizacji przez Polski Związek Filatelistów programu obchodów 100-lecia polskiego ruchu robotniczego, a także za nadzwyczaj wartościową pod względem ideowym i artystycznym dokumentację pocztowo-filatelistyczną, obrazującą imponujący wysiłek programowy i organizacyjny PZF.

Przekazaną informację odbieram z wielkim zadowoleniem, bowiem efekty przedsięwzięć Waszego Związku, zawierające w sobie niezaprzeczalne walory poznawcze, kształcące i wychowawcze, odbierane są przez liczną rzeszę uczącej się młodzieży poświęcającej się pięknej pasji filatelistycznej. Pragnę więc na Wasze ręce Obywatelu Prezesie przekazać serdeczne podziękowania dla tych wszystkich działaczy Związku, którzy nie szczędząc wysiłku, czynią z PZF ważnego sojusznika całej oświaty i współprzyczyniają się tym samym do realizacji jej naczelných funkcji.

Łączę wyrazy szacunku oraz najlepsze życzenia Szczęśliwego Nowego Roku

Bolesław Taron

Takich kwiatków z łączki (no jakiej?) w recenzjach publikowanych w „Filateliście” jest ogromnie różnobarwna paleta. Ciekawych odsyłam do tego dwutygodnika.

Chcę być dobrze zrozumiany. Inne zupełnie kryteria należy stosować wobec początkujących wystawców, wobec wystawców młodzieżowych, a jeszcze inne wymagania wobec eksponatów na wystawie II czy III klasy, nadsyłanych na wystawy bilateralne, z okazji „lecia” filatelistyki w Okręgu PZF, lub na krajowe wystawy.

Sądzę, że na wystawie Koła PZF jest miejsce na każdy zbiór. Nawet ten z brakami. Stwarza się bowiem warunki do poczynienia konfrontacji z innymi, do zapoznania się z opinią sędziów, których obecność także na wystawach niekonkursowych jest pożądana, lub po prostu doświadczonych zbieraczy. Nic tak bowiem nie poucza, jak własne doświadczenie i własne błędy wytknięte przez osoby z autorytetem, życiwe a surowe w swych opiniach.

Sądzę też, że młodzieży należy zezwalać na dużą swobodę i inwencję w doborze tematu i sposobie budowania zbiorów. Przy zachowaniu podstawowych reguł mogą powstać bardzo oryginalne zbiory. Zapewne niedoskonałe jeszcze od strony formalnej ale twórcze i pomysłowe w zamysłu i temacie. Potwierdzają to wystawy młodzieżowe i młodzieżowe eksponaty na wystawach ogólnych.

Sprawą opiekunów, sędziów konkursowych i doświadczonych filatelistów jest dalsza praca z autorem zbioru celem usunięcia błędów i niedoskonałości.

Uważam jednak, że robi się krzywdę filateliście, wystawcy i zwiedzającym, dopuszczając na ambitne wystawy — małoambitne eksponaty. Zbudowane prymitywnie z prymitywnego materiału, a do tego podane niechlujnie. Jest to nie tylko dowód złego smaku. Jest to wyraz lekceważenia własnego wysiłku organizatorów ale także zwiedzających oraz tych wystawców, którzy nadesłali eksponaty będące wynikiem wielu lat rzetelnej pracy.

Obiektywne trudności i co dalej?

Rozmawiałem z wystawcami na powyższe tematy. Wielu — podzielało moje wątpliwości i niepokoje. I wielu z troską wypowiadało się o najbliższej przyszłości. Wyszukiwali przy tym obiektywne przeciwności utrudniające utrzymanie wysokiego poziomu polskiego wystawiennictwa. Wymienię je w telegraficznym skrócie:

- Zabójczy poziom cen walorów filatelistycznych.
- Wzrost kosztów własnych ponoszonych przy budowie zbiorów.
- Lęk przed uszkodzeniem lub utratą zbioru, czego w żadnym stopniu nie wyrówna żadne odszkodowanie.
- Trudności w zdobyciu materiałów niezbędnych dla zbudowania eksponatu.

Daleki jestem od lekceważenia tych obiektywnych trudności. Musimy jednak spojrzeć prawdzie w oczy. Nie sposób oczekiwać, że skutki kryzysu ominą nasze środowisko. A przecież w listach do „Filatelisty” jakże często powtarza się zgoda nie realistyczna argumentacja, którą można sprowadzić do następującego stwierdzenia: „Wiemy, że kraj odczuwa brak dewiz. Rozumiemy, że są może pilniejsze wydatki, np. na import lekarstw. Ale... I po tym „ale” następuje zaskakujące żądanie, często sformułowane w ostrym tonie a adresowane do Zarządu Głównego „Domagamy się aby władze PZF zaczęły się troszczyć o filatelistów. Domagamy się przywrócenia abonamentów znaczków pocztowych z krajów kapitalistycznych. ZG musi załatwić import katalogów. Co wy tam robicie w ZG, że znikł import materiałów filatelistycznych” (wszystkie te sformułowania są wybrane z listów czytelników „Filatelisty”).

Wiem, że się narażę, ale trzeba wreszcie po męsku postawić sprawę: tak długo jak przed dysponentami państwowego funduszu dewizowego stoi pytanie, czy za te skromne zasoby „zielonych” należy sprowadzić strzykawki jednorazowego użycia — czy katalogi; pożywienie bezglutenowe dla dzieci chorych na celakię — czy znaczki pocztowe; klej niezbędny do produkcji butów — czy havidy — tak długo interes filatelistów musi zejść na drugi plan. Taka jest prawda. Przykra. Brutalna.

Czy to oznacza, że stoimy przed problemem nie do rozwiązania? Nieprawda. O ile wiem, władze PZF w trosce o dobrze rozumiany interes filatelistyki, ale przy realistycznym uwzględnieniu warunków, w których przyszło nam żyć, szuka rozwiązań możliwych do zastosowania. Trwają trudne wielce, ale zaawansowane rozmowy z odpowiednimi instytucjami na temat zmiany regulaminu wymiany zagranicznej. W propozycjach PZF mieści się m.in. możliwość wymiany polskich znaków pocztowych również na przeróżne materiały filatelistyczne, w tym na literaturę filatelistyczną, a więc katalogi. PZF podejmuje starania rozszerzenia kontaktów z filatelistami różnych krajów. Między innymi przez odnowienie organizowania wystaw „Balpex” i „Intermess”.

Władze PZF czynią wysiłki celem ułatwienia Okręgom PZF nawiązania bezpośredniej a stałej współpracy z filatelistami z innych krajów. I znów nasuwa się refleksja z analogiczną sytuacją w sporcie, który odczuwa dotkliwie brak sprzętu i ubiorów. Skoro zezwala się klubom sportowym na „sprzedaż” zawodników za granicę, m.in. za sprzęt sportowy, to może „w naturze”, czyli za materiały filatelistyczne można będzie ustalać „ceny” dla „zagraniczników” za ramy wystawiennicze na wystawach krajowych? Sądzę, że inicjatywy mogą być różne i takie też będą, jeśli wreszcie przyjmiemy do wiadomości, tę przykrą prawdę, że w obecnej sytuacji gospodarczej kraju bezcelowe jest domaganie się dewiz, skoro ich nie ma, natomiast mamy przeogromne długi, które przez wiele lat trzeba spłacać. Zresztą rok 1983 należy zaliczyć do najtrudniejszych, bo tak się fatalnie złożyło, że na ten właśnie rok mamy do spłacenia jedną z najwyższych rat pożyczek zagranicznych oraz odsetek.

Obiektywne trudności mają to do siebie, że istnieją niezależnie od naszej woli. Jest to jednak poważna sfera trudności subiektywnych. Ich przewyciężenie zależy od naszych chęci, sprawności działania, dobrego programu.

Do tej sfery zaliczam pracę Związku z autorami zbiorów już istniejących i tych, które dopiero powstają.

Rozstrzygającą rolę w tym zakresie mają do spełnienia zespoły sędziów konkursowych i komisje wystaw.

Do redakcji „Filatelisty” trafia co najmniej kilka listów w miesiącu z różnymi zarzutami pod adresem sędziów i ich werdyktów. Jestem przekonany, że ogromna większość tych pretensji wynika z nieświadomości zasad i regulaminu pracy jurorów. Z tego należy więc wyciągnąć wnioski. A podstawowy, jaki się nasuwa, to popularyzowanie regulaminu i samej pracy sędziów konkursowych. Najlepiej — przez częstsze niż dotychczas organizowanie spotkań. Na wystawach i w Kołach. Korzyść będzie wieloraka, gdyż nie sposób mówić o pracy jurorów bez mówienia o samych zbiorach. O zasadach ich budowania. O błędach najczęściej popełnianych i sposobie ich oceniania. W niektórych Okręgach PZF takie działania należą do wieloletnich tradycji. Ale tylko w niektórych. Są jednak i takie, w których spotkania filatelistów z sędziami są bardzo rzadkie, okazjonalne, od przypadku do przypadku. Organizowane bez żadnego planu, programu. A główna tego przyczyna? Brak sędziów. I już z tego jednego powodu, a wyliczyć ich można znacznie więcej, z uznaniem należy powi-

tać politykę władz PZF zmierzającą do zwiększenia liczby sędziów konkursowych. Potrzeby organizacji przeszło ćwierć milionowej są zupełnie inne niż w czasach kiedy nas było niespełna 100 000. Oczywiście towarzyszyć tej polityce musi rozbudowany system szkolenia oraz systematyczny wzrost wymagań stawianych sędziom. Dotyczy to zresztą nie tylko kandydatów na sędziów. Również już mianowani powinni stale doskonalić swe wiadomości. Zmieniają się wszak światowe trendy w filatelistyce, a FIP stale podnosi wymagania odnośnie wystawiennictwa i samych eksponatów. Wydaje mi się, że jest to najpoważniejsze a równocześnie najtrudniejsze zadanie stojące obecnie przed OKS-ami.

Piszę te słowa przed posiedzeniem plenarnym ZG PZF poświęconym wystawiennictwu. Należy oczekiwać, że najwyższa nasza władza związkowa określi też konkretne zadania przed okręgowymi komisjami wystaw i wprowadzi różne poprawki do regulaminu wystaw. Praktyka lat ostatnich wykazuje, że takie decyzje są konieczne. Zapewne dotyczyć one będą również formy pracy z filatelistami budującymi swe zbiory, całego systemu udzielania pomocy. Tego oczekują członkowie naszego Związku. Tego mają prawo się domagać. I jest to o wiele ważniejsze i potrzebniejsze od dyskusji na temat rozdziału nowodruków i innych wydawnictw filatelistycznych o ograniczonych nakładach.

Rok 1982, rok szczególny dla całego kraju, dla wystawiennictwa filatelistycznego kończy się wieloma sukcesami. Równocześnie ujawnił spore słabości. Niedostrzeganie ich, lub przemilczanie utrudni tylko skuteczne przeciwdziałanie tym trudnościom.

Jestem optymistą, a wynika to z głębokiego przekonania, że prężny Związek, liczący się w życiu społecznym i kulturalnym kraju, mający w swoich szeregach ofiarnych, o głębokiej wiedzy filatelistów-działaczy, potrafi znaleźć rozwiązanie z korzyścią dla utrzymania wysokiego poziomu polskich eksponatów filatelistycznych, wysokiego poziomu naszego wystawiennictwa.

Jerzy Parfiniewicz

„SOCPHILEX 82”

Międzynarodowa wystawa filatelistyczna krajów socjalistycznych „Socphilex 82” została zlokalizowana w pięknie położonej zabytkowej miejscowości turystycznej Wielkie Trnowo w Bułgarii.

7 maja 1982 r. miało miejsce otwarcie wystawy. Natomiast narady, spotkania, praca jury rozpoczęły się już 6 maja. Wystawa trwała do 17 maja.

W uroczystościach otwarcia wystawy i imprezach towarzyszących wzięły udział delegacje związków filatelistycznych i resortów łączności z Afganistanu, Bułgarii, Czechosłowacji, Jugosławii, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Kuby, Mongolii, NRD, Polski, Rumunii, Węgier i ZSRR.

Polski Związek Filatelistów reprezentowali: Cezary Rudziński — juror i niżej podpisany Jerzy Parfiniewicz. Obecni również byli przedstawiciele Ministerstwa Łączności oraz redaktor dwutygodnika „Filatelista” Jerzy B. Klima.

6 maja o godz. 8.30 rozpoczęło pracę międzynarodowe jury, zaś o godz. 9.00 do stołu obrad zasiedli przedstawiciele związków filatelistycznych Bułgarii, Czechosłowacji, Kuby, NRD, Polski, Węgier i ZSRR. Przyjęto do wiadomości zaproponowany

wcześniej terminarz wystaw i imprez filatelistycznych na lata 1982—1985. PZF weźmie udział w wielu wystawach i spotkaniach. Ważniejsze imprezy w Polsce w 1982 roku — to dwie wystawy międzynarodowe: „Aerofila” w Dęblinie i „Bułgaria—Polska” w Białymstoku.

W 1983 roku czeka nas „Socphilex” w Moskwie, a w 1984 roku będziemy taką wystawę organizowali w Polsce.

Omówiono również regulamin wystaw FIP i regulamin komisji FIP. Regulamin wystaw przewiduje zwiększenie rodzajów przyznawanych medali z ośmiu do dziesięciu. Regulamin komisji przewiduje zaś nowe komisje FIP, a mianowicie: Zwalczania fałszerstw, Maksymafilii i podkomisję aerofilatelii.

Ustosunkowaliśmy się krytycznie do zwiększania rodzajów medali i do tworzenia podkomisji aerofilatelii. To samo zdanie wyrazili przedstawiciele ZSRR i Węgier.

W toku dyskusji okazało się, że regulaminy te zostały już zatwierdzone przez pozostałych członków FIP. Z braku możliwości skontaktowania się z przedstawicielami krajów socjalistycznych regulaminy przedstawiono po zatwierdzeniu ich większością głosów. Przeciwko takim praktykom zaprotestował przedstawiciel ZSRR, żądając od wiceprezesa FIP, kol. L. Dworzaczka uwzględnienia naszego stanowiska we wszystkich regulaminach czy decyzjach.

W sprawach dotyczących dalszego organizowania wystaw „Socphilex” zgłosiliśmy wniosek, by wystawy tego typu stały się okazją do prezentacji nowych zbiorów oraz zbiory najlepsze, spośród których można było wybrać reprezentację krajów socjalistycznych na wystawy FIP-owskie. W tej sprawie przedstawiciel ZSRR poinformował, że wystawa „Socphilex” organizowana w 1983 roku w Moskwie będzie właśnie takim przeglądem zbiorów naszego obozu, bez względu na okres wydania użytych w zbiorach walorów filatelistycznych.

Dlaczego ten, zdawałoby się, marginesowy problem rozpętał dość ożywioną dyskusję?

Oto organizatorzy wystawy filatelistycznej „Socphilex 82” egzekwowali bardzo rygorystycznie punkt regulaminu, dopuszczający do ekspozycji zbiory zbudowane z materiału filatelistycznego, wydane po 1945 roku i zbiory o treści zaangażowanej politycznie.

W tej sytuacji poza konkursem znalazły się 4 zbiory polskie, 3 czechosłowackie i po 2 z Jugosławii i Rumunii. Jest to stanowisko nie do przyjęcia, gdyż stawia automatycznie dość poważną wystawę na poziomie wystawy młodzieżowej lub pokazu propagandowego. Niektóre zbiory, które otrzymały na wystawie dość wysokie wyróżnienia, w Polsce otrzymałyby o wiele skromniejsze oceny.

Innym zagadnieniem budzącym niepokój może być fakt, że w Polsce nie mamy zbyt wielu dobrych zbiorów o tematyce społeczno-politycznej, zaś wystawcy zagraniczni udowodnili niektórymi zbiorami na „Socphilex 82”, że zbiory takie można budować i otrzymywać dobre rezultaty.

W tej sytuacji staje się aktualny problem, wysuwany już kilkakrotnie przez stronę polską (pierwszy raz w Bukareszcie 1979), by wystawy typu „Socphilex” odbywały się co dwa lata. Niestety! Z przyjętego terminarza, zatwierdzonego przez większość przedstawicieli dowiadujemy się, że „Socphilex” będzie organizowany co-rocennie.

Może więc znaleźć uznanie propozycja PZF, by ograniczyć się do jednej, reprezentatywnej wystawy, nie rozdrabniając się na kilka w roku (np. „Juniorsocphilex”, „Aerosocphilex”, Socphilex literatury” itp.).

Przejdźmy teraz do samej wystawy. Otworzył ją 7 maja 1982 r. o godz. 17.30 tow. Penczo Kubadinski, członek Biura Politycznego BPK, przewodniczący Frontu

Narodowego, Protektor Wystawy. W uroczystościach wzięli udział m.in.: Pando Wanczew — Minister Łączności, Mikołaj Conew — członek KC BPK, a także wysocy przedstawiciele Ministerstwa Kultury, Spraw Wewnętrznych i władz miasta.

8 maja o godz. 20.30 ogłoszono werdykt jury. Oto niektóre wyróżnienia:

- Grand Prix za najlepszy zbiór „Georgi Dymitrow” otrzymał Panajot Kurdałow — Wiceminister Łączności LRB.
- Grand Prix za najlepszy zbiór w klasie „Socphilex” otrzymał O. Gata (CSRS) — „Słowacja w walce przeciw faszyzmowi”.

Zestawienie otrzymanych wyróżnień przedstawia tabela.

Kraj	Grand Prix	Medale					Literatura		
		złoty	pozl.	srebr.	posr.	brąz.	pozl.	srebr.	posr.
Bulgaria	1	2	3	6	1	4	—	3	3
ZSRR	—	3	6	5	1	2	—	1	—
NRD	—	3	2	6	3	3	—	1	4
Węgry	—	—	2	4	4	4	1	3	—
Jugosławia	—	2	2	2	1	5	—	—	1
Rumunia	—	—	—	7	1	3	—	1	—
CSRS	1	—	—	6	1	1	—	1	—
Kuba	—	—	—	4	1	4	—	—	—
Polska	—	—	—	3	2	—	2	1	—
Mongolia	—	—	—	—	—	—	—	1	—

Ponadto wystawcy Węgier otrzymali 3 dyplomy uznania, a wystawcy Jugosławii 1 dyplom.

Należy żałować, że wytypowane na wystawę zbiory „Drogi żołnierza polskiego” L. Cieślakowskiego i „Nigdy więcej wojny” kol. Zdobylaka, które w tej sytuacji miały ogromne szanse na uplasowanie się w czołówce, nie zostały przez właścicieli dostarczone.

Sytuację utrudniał jeszcze fakt, że zbiory zaangażowane, mogące liczyć na wysoką lokatę, były już wcześniej wytypowane na inne wystawy zagraniczne, odbywające się w tym samym okresie.

Nie usprawiedliwia to nas jednak przed faktem, że dobre zbiory o tematyce polityczno-społecznej można u nas policzyć na palcach, że poziom opracowania zbiorów budzi zastrzeżenia. Wreszcie, że osoby typujące zbiory opierają się tylko na kartotece ZG PZF. W praktyce okazuje się, że zbiór został sprzedany lub przebudowany, albo że spotkał go jakiś inny los.

Popieram tu wniosek kol. C. Rudzińskiego — jurora „Socphilex 82” który stwierdza, że już dziś należy rozpocząć przygotowania do typowania zbiorów na „Socphilex 83” w Moskwie. Wskazana jest pomoc i porada wystawcom ze strony odpowiednich fachowców co do zagadnień filatelistycznych i tematycznych. Tak uczynili np.

filateliści ZSRR, którzy przygotowali zbiory na wystawę po szerokiej konsultacji z komisją wystaw.

Wystawie towarzyszyło wiele imprez i spotkań. O ich rozmachu i ilości należałoby napisać oddzielnie. Wystarczy powiedzieć, że imprezy filatelistyczne w Bułgarii traktowane są na poziomie naszych obchodów święta „Trybuny Ludu” czy Międzynarodowych Targów Książki sprzed kilku lat. Dużą pomoc finansową i organizacyjną świadczyło wystawie Ministerstwo Łączności, partia, resort kultury i władze miasta. Część osób z komitetu organizacyjnego wystawy została oddelegowana do tej pracy ze swych zakładów pracy. Do Wielkiego Trnowa przeniosło się biuro Związku Filatelistów. Dla potrzeb komitetu organizacyjnego i gości zarezerwowano hotel klasy naszego „Forum”.

W Polsce „Socphilex” przewidziany jest w 1984 r. Ma się odbyć we Wrocławiu. Jak z tego wybrniemy? No, cóż! Nasz aktyw jest pełen dobrych chęci i jak zawsze stworzy coś dobrego w atmosferze nerwowej improwizacji.

Na razie wróćmy do Bułgarii.

Z imprez należy wymienić jeszcze sympozjum-plenum ZG Związku Filatelistów Bułgarskich z udziałem delegacji zagranicznych, na temat „Rola i miejsce filatelistyki zaangażowanej w ideologicznym wychowaniu młodzieży”, a także otwarcie sklepu filatelistycznego w Wielkim Trnovie z przemówieniami władz lokalnych i filatelistycznych, przecięciem wstęgi, orkiestrą.

I tym optymistycznym akcentem kończę swoje skrótowe refleksje z Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Socphilex 82” w Bułgarii.

Antoni Kurczyński

„PHILEXFRANCE 82”

W dniach 11-21 czerwca 1982 r. odbyła się w Paryżu największa w tym roku Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna „Philexfrance 82”, zorganizowana pod patronatem FIP przez francuskie Muzeum Pocztowe przy współudziale komitetu organizacyjnego powołanego przez Federację Francuskich Stowarzyszeń Filatelistycznych.

Wystawa zlokalizowana była w hali wystawowej Narodowego Centrum Przemysłu i Techniki, usytuowanej w najnowszej i najnowocześniejszej dzielnicy Paryża — La Défense.

Zbiory wystawiane były w trzech klasach:

- I. Klasa pozakonkursowa:
 - oficjalna (107 zbiorów),
 - salon honorowy (35 zbiorów, w tym 11 należących do muzeów pocztowych),
 - zbiory członków jury (33 zbiory).
- II. Klasa honorowa FIP (17 zbiorów).
- III. Klasa konkursowa:
 - narodowa (Francja i jej terytoria zamorskie, byłe kolonie i byłe terytoria mandatowe) — 98 zbiorów,
 - Europa — 255 zbiorów,
 - kraje pozaeuropejskie — 87 zbiorów,
 - historia poczty — 26 zbiorów,
 - całości pocztowe — 3 zbiory,

- aerofilatelistyka — 96 zbiorów,
- zbiory tematyczne — 130 zbiorów,
- maksymafila — 25 zbiorów,
- zbiory nie należące do żadnej z w/w grup — 2 zbiory,
- literatura — 227 pozycji,
- zbiory młodzieżowe (podzielone na 5 grup wiekowych) — 72 zbiorów.

Ekspozyty rozmieszczone były w ramach wystawowych o wymiarach 100×105 cm, obejmujących 12 lub 16 kart albumowych (w zależności od ich wysokości).

Wystawa zajmowała dwa poziomy hali wystawowej:

- na poziomie pierwszym (30 000 m²) ustawiono 6 500 ram wystawowych oraz 153 stoiska kupców filatelistycznych,
- na poziomie drugim (4 500 m²) umieszczono zbiory młodzieżowe i ekspozyty literatury oraz stoiska pocztowe administracji pocztowych.

Organizatorzy dokonali ostrej selekcji wstępnej zgłoszonych zbiorów, chcąc zapewnić wystawie najwyższy poziom.

Wśród wystawionych zbiorów 62 uzyskały już wcześniej duży złoty medal, a 165 — złoty medal na wystawach organizowanych pod patronatem FIP. Ponad 100 zbiorów uzyskało wcześniej złoty medal na wystawach ogólnokrajowych.

59-osobowe jury przyznało następujące wyróżnienia:

- Grand Prix d'Honneur uzyskał E. Antonii (Szwajcaria) za specjalizowany zbiór Egiptu,
- Grand Prix National uzyskał F. Pineau (Francja) za zbiór „Reforma pocztowa w 1848 r. i jej konsekwencje”,
- Grand Prix International przyznano wystawcy pod pseudonimem „VERNELI” (Szwajcaria) za zbiór „Klasyczna Szwajcaria 1843—1854”.

Ponadto przyznano: 58 dużych złotych medali, 163 złotych medali, 235 połączonych medali, 199 srebrnych medali, 77 posrebrzanych medali i 19 brązowych medali.

Zbiory młodzieżowe uzyskały: 3 medale połączone, 24 medale srebrne, 29 medali posrebrzanych i 6 medali brązowych.

Polski Związek Filatelistów reprezentowało 6 zbiorów wystawców dorosłych, 1 zbiór młodzieżowy i 6 pozycji literatury.

Nasi wystawcy uzyskali następujące wyróżnienia:

medal złoty

- kol. Lech Popielewski za zbiór „Historia poczty w Toruniu”,

medale połączone:

- + kol. Tadeusz Hampel za zbiór „Stemple pocztowe Królestwa Polskiego 1815—1870”
- kol. Lechosław Plewka za zbiór „Zeppelin”
- kol. Wiesław Nachciński za zbiór „Polacy w latach wojny 1939—1945”

medale srebrne:

- kol. Jerzy Dobrzeński za zbiór „Historia poczty w Warszawie (wraz z nagrodą specjalną)
- kol. Stanisław Głowiński za zbiór „Z atlantyckich szlaków”

medal posrebrzany

- kol. Agnieszka Kołacińska (klasa młodzieżowa) za zbiór „Pieczęcie i stemple pocztowe na terytorium Polski”.

Biorąc pod uwagę niezwykle ostre wymogi stawiane zbiorom przez jury, wyniki uzyskane przez naszych wystawców należy uznać za bardzo dobre.

W klasie literatury uzyskaliśmy 2 medale posrebrzane i 2 medale brązowe.

W czasie trwania wystawy odbyło się szereg imprez towarzyszących. Między innymi wymienić należy Kongres Francuskich Stowarzyszeń Filatelistycznych, Sympozjum Muzeów Poczтовых, spotkanie Komisji Filatelistyki Tradycyjnej FIP, Kongres FISA, Kongres ASCAT i AIJP, spotkania komisji FIP: Historii Poczty, Aero-filatelistyki, Całostek Pocztowych, Maksymafilii oraz sympozjum poświęcone filatelistyce tematycznej.

W dniach 20—22 czerwca 1982 r. w Paryżu obradował również 51 Kongres FIP, w którym wzięła udział delegacja PZF w składzie: Jan Witkowski — przewodniczący, Jan Zaborowski i Antoni Kurczyński.

Organizatorzy wydali dwa biuletyny informacyjne oraz piękny katalog wystawy, w którym zamieszczono bogato ilustrowane artykuły poświęcone pierwszej emisji znaczków Francji, znaczkom Francji w okresie 1900—1940, poczcie francuskiej na Bliskim Wschodzie i twórcom francuskich znaczków pocztowych.

Podczas trwania wystawy stosowano 9 datowników okolicznościowych, m.in. z okazji Dnia UPU, Dnia Młodzieży, Dnia Prasy Filatelistycznej, Dnia Filatelistyki Tematycznej oraz Dnia Poczty i Historii Poczty.

Na terenie wystawy można było nabyć wraz z kartą stałego wstępu na wystawę — bloczek wystawowy, składający się z dwóch znaczków przedstawiających „Marianne” zaprojektowaną przez Jean Cocteau.

Komisarzem wystawy z ramienia PZF był kol. Antoni Kurczyński, a jurorem z ramienia FIP — kol. Jan Witkowski.

*Zygmunt Kałamaga
Andrzej Kopczyński*

NARADA SEKRETARZY ZWIĄZKÓW FILATELISTYCZNYCH KDL

Obrady toczyły się dnia 11 listopada 1982 r. w Moskwie, w gmachu hotelu „Mińsk” przy ul. Gorkiego 22.

Organizatorem i gospodarzem narady było Wszechzwiązkowe Towarzystwo Filatelistów (WOF). Uczestniczyły dwuosobowe delegacje krajowych związków filatelistycznych: Bułgarii, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Rumunii, Węgier i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz przedstawiciel filatelistów Mongolii.

Posiedzenie otworzył i obradom przewodniczył pierwszy zastępca przewodniczącego WOF — Iwan N. Mierkułow. Porządek dzienny narady obejmował:

- wymianę informacji o przebiegu realizacji wspólnych ustaleń, wykonania zaleceń przyjętych na poprzednich naradach w Plewen i Wielkim Trnowie oraz o planowanych przedsięwzięciach poszczególnych związków na lata 1983—1984;
- wymianę doświadczeń w pracy krajowych związków filatelistycznych za okres ostatnich dwóch lat (liczebność członków, ogniw, praca z młodzieżą, imprezy masowe, wydawnictwa, literatura itp.);
- omówienie uwag do projektu ogólnego regulaminu oceny zbiorów na wystawach organizowanych pod patronatem FIP;
- propozycje w zakresie kolejnej narady przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych państw socjalistycznych.

Zgodnie z porządkiem dziennym narady, uczestnicy złożyli informacje z przebie-

gu realizacji wspólnych międzynarodowych przedsięwzięć. Wszyscy referujący stwierdzili, że planowane przedsięwzięcia i ustalenia przyjęte na poprzednich naradach zostały w pełni wykonane bądź znajdują się w stadium realizacji.

Zdaniem uczestników narady wcześniejsze planowanie przedsięwzięć i bieżące zawieranie umów o współpracy pomiędzy poszczególnymi związkami sprzyjało i sprzyja rozwojowi kulturalnej i filatelistycznej współpracy związków.

Postanowiono kontynuować opracowywanie wspólnego kalendarza międzynarodowych przedsięwzięć filatelistycznych. Wyrażono podziękowanie Związkowi Filatelistów NRD za podjęcie się tej pracy.

Uczestnicy narady przyjęli do wiadomości:

- informację PZF o organizacji kolejnej wystawy „Socphilex”, która odbędzie się w 1984 roku we Wrocławiu;
- propozycję Związku Filatelistów NRD o wzięcie udziału w Młodzieżowej Międzynarodowej Wystawie Filatelistycznej oraz w Międzynarodowym Młodzieżowym Konkursie Filatelistycznym, poświęconym życiu i działalności Karola Marksa, które to imprezy odbędą się w NRD w dniach 19—29 sierpnia 1983 roku;
- propozycję Czechosłowackiego Związku Filatelistów w sprawie odbycia w dniach 4—6 czerwca 1983 r. w Pradze kolejnej narady przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych państw socjalistycznych w celu omówienia i uzgodnienia wspólnego stanowiska odnośnie porządku dziennego zbliżającego się 52 Kongresu FIP (Rio de Janeiro, 1983 r.).

Dokonano wymiany poglądów odnośnie ogólnego regulaminu oceny zbiorów na wystawach organizowanych pod patronatem FIP. Wszyscy poparli stanowisko delegacji NRD, by w tej sprawie odbyć robocze spotkanie w miesiącu lutym 1983 roku w Berlinie, delegując na nie odpowiednio przygotowanych działaczy-fachowców.

Na wniosek PZF uczestnicy narady uznali, iż jest celowym aby każdy związek podjął niezbędne kroki, ułatwiające w miarę możliwości wymianę znaczków pomiędzy filatelistami krajów socjalistycznych.

Uznano za właściwe kontynuowanie wymiany literatury filatelistycznej pomiędzy związkami.

Uczestnicy narady ponownie stwierdzili, że współpraca pomiędzy poszczególnymi terenowymi ogniwami związków obowiązkowo powinna być uzgadniana z władzami centralnymi zainteresowanych związków.

Jak odnotowaliśmy ze składanych informacji oraz dyskusji:

- największym liczebnie związkiem w ramach krajów socjalistycznych jest WOF (371 tys., w tym 183 tys. młodzieży). Dalej kolejno: PZF (234,5 tys., w tym 42,5 tys. młodzieży); Rumunia (90 tys., w tym 35 tys. młodzieży); Czechosłowacja (77 tys., w tym 12 tys. młodzieży); Węgry (33 tys.); Bułgaria (27 tys., w tym 6 tys. młodzieży) i Mongolia (2 tys.). Najwyższy stan liczebny członków dorosłych osiągnął PZF;
- tylko w PZF i Rumuńskim Związku Filatelistów sekretarze Zarządów Głównych swoje funkcje sprawują społecznie. W pozostałych krajowych związkach filatelistycznych państw socjalistycznych — są pracownikami etatowymi;
- Zjazd WOF odbędzie się w 1983 roku;
- Bułgarski Związek Filatelistów dnia 3 października 1983 roku obchodzić będzie 90-lecie ruchu filatelistycznego w Bułgarii;
- Mongolski Związek Filatelistów w 1983 roku będzie obchodzić dziesięciolecie swej działalności (stan członków 2 tys., Zarząd Główny 30 osób, Prezydium 9 osób);
- w Bułgarskim Związku Filatelistów — wystawcy na wystawach pod patronatem FIP za ekspozycję zbiorów wnoszą opłaty do Związku, a ten dopiero pokrywa koszty wystawienia (odpłatność za ekrany) w odpowiedniej walucie.

Podsumowując nasze wrażenia należy stwierdzić, że obrady przebiegały w miłej i koleżeńskej atmosferze. Delegacja PZF przyjmowana była serdecznie przez organizatorów, jak też przez wszystkie delegacje uczestniczące w naradzie.

Polski Związek Filatelistów na naradzie reprezentowali sekretarz ZG Andrzej Kopczyński i członek ZG Zygmunt Kałamaga.

Stefan Sniady, Łódź

UWAGI O PRACY W ŚRODOWISKU MŁODZIEŻOWYM

Tytuł niniejszego artykułu jest następstwem inspiracji kilku moich kolegów-działaczy PZF, którzy są zdania, iż moje uwagi jako długoletniego działacza młodzieżowego PZF i ponad dwudziestoletnia praca społeczna w Polskim Związku Filatelistów, a także doświadczenia w tym zakresie mogą być przydatne dla wielu aktywistów pracujących z młodzieżą.

To, co zamierzam ująć w tym artykule, należy traktować jako materiał dyskusyjny, jako „moje spostrzeżenia i uwagi” z ostatnich lat pracy w komisjach młodzieżowych w Okręgu Łódzkim i Zarządzie Głównym PZF. Ponieważ jednak problemy filatelistyki młodzieżowej od wielu lat występują w podobny sposób, nie od rzeczy będzie cofnięcie się w czasie do XII Zjazdu PZF.

W Biuletynie Informacyjnym PZF (Nr 1—2 z 1978 r.) — zgodnie z zaleceniami i uchwałami XII Zjazdu PZF — został opublikowany „Program działalności Polskiego Związku Filatelistów” w latach 1978—1981, przyjęty przez Plenum ZG PZF w dniu 19.02.1978 r. Są w nim zawarte wytyczne działania Związku i dotyczą one wszystkich ogniw PZF, a więc Zarządów Okręgów i Kół PZF, a także poszczególnych komisji problemowych, do których zaliczają się także komisje młodzieżowe i szerokie grono opiekunów kół młodzieżowych. Działalność w ruchu młodzieżowym dotyczy przede wszystkim dwóch punktów tego programu, a mianowicie:

- pkt. 3 — „O wzmoczeniu i aktywizowaniu kolekcjonerstwa znaczków pocztowych wśród młodzieży”
- pkt. 8 — „O podejmowaniu współpracy z organizacjami politycznymi, społecznymi i gospodarczymi, zmierzającej do propagowania filatelistyki”.

Z powyższego wynika, że przed aktywnym młodzieżowym, przed działaczami PZF stoją zadania zmierzające w kierunku prawidłowego i sukcesywnego rozwoju kół młodzieżowych, a także wzrostu szeregów uczestników PZF oraz szerokiego upowszechnienia filatelistyki wśród młodzieży. Zagadnieniem tym w zasadzie powinny zajmować się okręgowe komisje młodzieżowe, aktyw tych komisji i opiekunowie kół młodzieżowych PZF. Ale czy tylko?

W tymże Programie stwierdza się, że „o naszych osiągnięciach mówimy ze słuszną i usprawiedliwioną satysfakcją. Tym większa jednak ciężka na nas odpowiedzialność za przyszłość organizacji, za jej dalszy rozwój jakościowy, za pomnażanie jej dorobku...”. A więc odpowiedzialność za dalszy rozwój filatelistyki wśród młodzieży należy rozszerzyć na całą organizację, na wszystkie ogniwa Polskiego Związku Filatelistów.

Na XIII Zjeździe PZF, który odbył się w listopadzie 1981 r. znów jak na poprzednich Zjazdach dużo mówiono o pracy z młodzieżą. Padło wiele ciepłych słów uznania, pochwał pod adresem aktywu młodzieżowego i władz Związku za osiągnięcia w pracy z młodzieżą. Padły jednak również słowa krytyki za brak konkretnych po-

czyną w zakresie doskonalenia stylu i metod działania w środowisku młodzieżowym. Nie osiągnięto też liczby 50 tys. uczestników na koniec 1981 r., tak jak zakładano w planach Związku. Zaważył tu zapewne nie w pełni jeszcze doskonały styl pracy i nie pełne zaangażowanie się w to zagadnienie całego aktywu PZF.

Uchwała XIII Zjazdu PZF, jako naczelne zadanie programowe naszego Związku, ustala na lata 1981—1985:

- Dalszy racjonalny rozwój organizacyjny i jakościowy filatelistyki w środowisku młodzieży i dorosłych.
- Kontynuowanie poszukiwania nowych atrakcyjnych form i metod pracy wśród młodzieży oraz podnoszenie autorytetu opiekuna koła młodzieżowego.
- Dążenie do powoływania Kół PZF członków dorosłych i kół młodzieżowych w miejscowościach, w których nie ma filatelistyki zorganizowanej.

Podobne zadania młodzieżowego ruchu filatelistycznego na lata 1982—1985 zawarte są w „Harmonogramie” realizacji programu działania PZF przyjętym na Plenum ZG we wrześniu 1982 r.

Opierając się na własnych doświadczeniach z pracy w ruchu młodzieżowym PZF mogę stwierdzić, że istnieje wszelka możliwość liczebnego wzrostu kół i uczestników PZF. Mówię o ilościowym wzroście a nie jakościowym rozwoju, ponieważ jakość filatelistyki młodzieżowej uzależniona jest od stylu pracy z młodzieżą, od form i metod naszego działania, od codziennej aktywności poszczególnych komisji młodzieżowych i ich działaczy.

Nie mogę zgodzić się ze stanowiskiem niektórych aktywistów młodzieżowych, którzy wypowiadają się za jakością filatelistyki, a nie za szybkim rozwojem ilościowym. Nie można stawiać na jakość nie mając dużej ilości młodzieży, z którą można pracować. Zapał młodzieży do kolekcjonerstwa znaczków pocztowych jest nietrwały. Często bywa tak, że młodzieniec dziś zapisze się do PZF, zbiera znaczki, chce budować zbiory, a po krótkim czasie porzuca te zainteresowania aby powrócić do nich po wielu dopiero latach. Jeśli więc będziemy mieli dużo młodzieży zrzeszonej, to nawet po wykruczeniu się części, pozostaną ci najbardziej wytrwali, oni w przyszłości będą kontynuować naszą działalność.

W minionych latach z ramienia Komisji Młodzieżowej ZG PZF wizytowałem Okręgi PZF w Katowicach, Bielsku-Białej, Opolu i Wrocławiu interesując się problematyką młodzieżową. Uczestniczyłem w posiedzeniach komisji młodzieżowych, rozmawiałem o sprawach młodzieży z członkami Zarządów Okręgów PZF, z aktywnym młodzieżowym, z instruktorami komisji młodzieżowych, przeglądałem sprawozdania, plany pracy komisji młodzieżowych, badałem rozmieszczenie kół młodzieżowych w terenie, ich liczebność, analizowałem pracę opiekunów i ich osiągnięcia, ustalałem sprawy dotyczące rozwoju wystawiennictwa młodzieżowego. W toku tych prac uzyskałem informacje od kolegów z Bytomia, Kędzierzyna, Wrocławia, Opoli, Bielska-Białej, Cieszyna i wielu innych miast. Przekonałem się, że wśród młodzieży jest duże zainteresowanie filatelistyką, że gdyby było więcej chętnych do pracy z młodzieżą, byłoby na pewno więcej kół młodzieżowych i uczestników PZF. Dowodem tego jest to, że wielu opiekunów z konieczności prowadzi więcej niż jedno koło młodzieżowe, co na pewno ujemnie wpływa na wyniki ich pracy. Opiekunowie-pedagodzy wypowiadali się za potrzebą przeprowadzenia rozeznania w szkolnictwie i placówkach oświatowo-wychowawczych pod kątem możliwości zakładania nowych kół młodzieżowych i pozyskiwania do pracy filatelistycznej z młodzieżą nauczycieli.

Zebrałem wiele opinii o pracy z młodzieżą, o kłopotach i trudnościach, z którymi borykają się działacze terenowi. Wszystko co usłyszałem i zaobserwowałem w czasie wizytacji skłania mnie do wypowiedzenia swych myśli na temat form i metod, stylu

pracy w terenie na rzecz rozwoju i upowszechnienia filatelistyki wśród młodzieży. Uważam za celowe nakreślenie podstawowych, moim zdaniem, kierunków pracy okręgowych komisji młodzieżowych i w ogóle aktywu pracującego z młodzieżą. Takimi kierunkami pracy mogą być:

- zwiększenie ilości kół młodzieżowych w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych,
- dobór odpowiedniej kadry aktywu społecznego,
- dokładne planowanie i organizacja pracy komisji młodzieżowych,
- bardziej intensywna propaganda, szkolenie i wystawiennictwo,
- współpraca z organizacjami społecznymi i kulturalnymi,
- sprawozdawczość i publikacje filatelistyczne.

Wielu z wymienionych kierunków pracy niektóre komisje młodzieżowe Okręgów PZF nie doceniają lub wręcz nie dostrzegają. Czasem nawet styl ich pracy nie jest właściwy. Wszystkie te niedociągnięcia można i należy eliminować, ponieważ rzutują one na całą działalność naszego Związku. Gwoli prawdy trzeba wyraźnie podkreślić, że w większości Okręgów PZF praca komisji młodzieżowych jest postawiona na właściwym poziomie, co znajduje też swój wyraz w efektach tej pracy. Tym niemniej uważam za słuszne uzasadnienie przedstawionych kierunków pracy.

Wzrost kół i ilości uczestników jest sprawą bardzo ważną i pierwszoplanową. Bez tego nie można myśleć o przyszłości filatelistyki. Na początku roku szkolnego powinniśmy dążyć zawsze do utrzymania stanu ilościowego kół i uczestników, jaki istniał na koniec ubiegłego roku szkolnego. Nie powinno być przypadku, aby koło nie wznowiło swej działalności po letnich wakacjach. Jeżeli taka sytuacja zaistniała, powinniśmy zbadać przyczyny i pomóc opiekunowi. Gdy jednak okaże się, że koło młodzieżowe nie może istnieć z przyczyn obiektywnych, powinniśmy dążyć do utworzenia w tym rejonie nowego koła.

Utrzymaniu stanu kół może sprzyjać wcześniejsze przygotowanie materiałów instruktażowo-informacyjnych, które rozesłane do opiekunów przypomną o konieczności rejestracji koła do końca października. Po tym terminie jest wskazane dokonanie analizy stanu kół w stosunku do okresu poprzedniego i jeśli zachodzi potrzeba — niezwłocznie podjąć stosowne działania dla odzyskania poprzedniego stanu posiadania. Jednocześnie powinniśmy dążyć do zakładania nowych kół młodzieżowych wszędzie, gdzie jest to możliwe. Zwiększenie ilości kół na pewno pozwoli pozyskać nowych uczestników. Sukces w tej dziedzinie zależy od sprawnego działania przede wszystkim opiekunów kół młodzieżowych.

Gdzie można zakładać nowe koła młodzieżowe? Przede wszystkim w szkołach różnych typów, a ponadto w placówkach oświatowo-wychowawczych, jak domy kultury, ogniska pracy pozaszkolnej, świetlice osiedlowe, kluby „Ruch”, kluby „Młodego rolnika”, szczepy i hufce ZHP, ośrodki rehabilitacyjne, państwowe domy dziecka itp. Koła młodzieżowe mogą być zakładane także przy Kołach PZF dorosłych.

Poczynione w czasie wizytacji obserwacje potwierdziły bezwzględną konieczność zajęcia się ośrodkami rehabilitacyjnymi i państwowymi domami dziecka i rozwinięcia w nich pracy filatelistycznej z młodzieżą. Trzeba jednak pamiętać, że kierownictwo tych placówek powinno być zawsze poinformowane o celach i zasadach młodzieżowego ruchu filatelistycznego.

Do pracy w kołach młodzieżowych, zwłaszcza specjalnych, można, a nawet jest wskazane oddelegowanie, do czasu pozyskania opiekunów z odpowiednimi predyspozycjami, instruktorów komisji młodzieżowych.

Pozytywnym elementem aktywizującym pracę z młodzieżą może być podział Okręgu na 3—4 rejony, przydzielając je pod opiekę poszczególnym członkom komisji

młodzieżowej. Mogłaby nastąpić swoista rywalizacja pomiędzy poszczególnymi rejonami w tworzeniu nowych kół młodzieżowych, propagandzie filatelistyki i wystawiennictwie. Opiekunowie tych rejonów bliżej współdziałaliby z opiekunami kół młodzieżowych i Zarządami Kół PZF dla dorosłych. Przez wiele lat sam byłem rzecznikiem takiej rejonizacji w Okręgu Łódzkim i dawało to dobre efekty.

Dobór aktywu do pracy społecznej z młodzieżą jest również ważny, jak działalność rozwojowa, ale też przysparza najwięcej problemów, z którymi od lat nie możemy się uporać. Bez pozyskania licznej grupy działaczy młodzieżowych i opiekunów kół młodzieżowych, niewiele zrealizujemy z naszych zamierzeń. I tu zapewne padnie pytanie. Skąd wziąć aktywistów społecznych do pracy z młodzieżą? Trzeba sobie od razu powiedzieć, że jest to zadanie trudne, ale o kolosalnym znaczeniu.

Wszędzie, we wszystkich Okręgach PZF słychać jedno: nie mamy opiekunów, nie mamy aktywu do pracy z młodzieżą. Jest to szczerą prawdą. Ale winą leży w niedocenianiu pracy z młodzieżą przez niektóre Zarządy Okręgów i niektóre Zarządy Kół PZF. Przekazywanie kołom młodzieżowym katalogów znaczków z lat ubiegłych, masówki znaczków czy innych pomocy filatelistycznych nie stanowi właściwej pomocy dla ruchu młodzieżowego. Chodzi o działaczy, którzy pokierują tą młodzieżą, pouczą ją jak zbierać znaczki i budować z nich zbiory. Chodzi o codzienny kontakt z młodzieżą. Tylko tak pojęta praca i pomoc może dać pożądane rezultaty.

Uważam, że kandydatów na opiekunów kół młodzieżowych należy pozyskiwać przede wszystkim spośród aktywu komisji problemowych Okręgu, aktywu Kół PZF, z grona seniorów filatelistyki, rencistów a nawet spośród młodzieży starszej, która wyrosła w szeregach PZF. Nie zapominajmy o posiadaczach srebrnych i złotych odznak honorowych PZF, medali XXV i XXX-lecia PZF, odznak „Zasłużony Pracownik Łączności” i innych odznaczeń nadanych przez PZF lub z jego inicjatywy. Zwróćmy się do nich z apelem o współudział w wychowaniu młodych filatelistów. Na pewno tej pomocy nie odmówią.

Nie wspominałem dotychczas o pedagogach. Było i jest ich wielu wśród naszego aktywu. Ale nie aż tak wielu by wszystkie koła młodzieżowe mogły mieć opiekuna-pedagoga. Tym bardziej, że duża grupa pedagogów nam ubyła, kiedy filatelistykę w szkołach potraktowano obojętnie. Należy dążyć do tego, aby każdy pedagog opiekujący się kołem młodzieżowym w szkole, miał uznawaną swoją pracę w PZF jako działalność pozaszkolną. Jeśli Kuratoria będą uznawać tę zasadę, wówczas poważnie zwiększy się grupa pedagogów, którzy podejmą się opieki nad szkolnymi kołami filatelistycznymi. Ten postulat należy jednak kierować raczej pod adresem Zarządu Głównego PZF.

Planowanie i organizacja pracy ma kolosalne znaczenie dla osiągnięcia właściwych efektów organizacyjnych i propagandowych. W wizytowanych Okręgach PZF dużo czasu poświęciłem na zapoznanie się z tymi zagadnieniami. Z nielicznymi wyjątkami, plany pracy komisji młodzieżowych były raczej terminarzami, mówiącymi kiedy, kto i za co jest odpowiedzialny. Sporządzone były harmonogramy posiedzeń komisji, spotkań, zjazdów, narad, ale nie było czynności zmierzających do realizacji zadań.

W jednym z okręgów plan pracy komisji młodzieżowej obejmował rok kalendarzowy, a nie rok szkolny. Okazało się, że Zarząd Okręgu wydał takie polecenie. Nie jest to zgodne z wytycznymi w zakresie pracy z młodzieżą. Praca ta posiada bowiem własną specyfikę ze względu na obowiązujące w szkolnictwie pojęcie roku szkolnego. Plan pracy komisji młodzieżowej powinien określać zadania docelowe w danym roku szkolnym oraz środki realizacji tych celów i spodziewane efekty. Każdy plan pracy, będący rezultatem dyskusji w gronie działaczy młodzieżowych, powinien być opra-

cowany w oparciu o potrzeby i wcześniejsze doświadczenia. Powinien też uzyskać akceptację Zarządu Okręgu. Częścią integralną planu pracy jest preliminarz kosztów wszystkich przedsięwzięć, kosztów realnych i uzasadnionych, a w miarę możliwości również i źródła pokrycia.

Osiągnięcie pozytywnych efektów w realizacji zaplanowanych zadań jest warunkowane sukcesywnym omawianiem poszczególnych pozycji planu w gronie szerokiego aktywu komisji młodzieżowej, a nawet starszej młodzieży.

Równie ważną sprawą jest właściwe wykorzystanie etatowego instruktora komisji młodzieżowej. Już z samej nazwy tego stanowiska wynikają zadania i zakres obowiązków zatrudnionego na nim pracownika. Często niestety, może nawet zbyt często instruktor młodzieżowy wypełnia tylko czynności biurowo-administracyjne, jak rejestracja kół, wysyłanie korespondencji do opiekunów, sporządzanie sprawozdań, wykazów, wykonywanie prac technicznych przy organizacji imprez młodzieżowych itp. Nie ma natomiast zaplanowanej pracy w terenie, nie wizytuje kół młodzieżowych, nie utrzymuje bieżącej łączności z opiekunami. Z tych względów instruktor najczęściej nie posiada pełnego rozeznania środowiska młodzieżowego, aby podejmować działania aktywizujące filatelistykę w tym środowisku. Z przykrością trzeba stwierdzić, że wielu instruktorów nie posiada odpowiednich kwalifikacji ani predyspozycji do pracy w środowiskach młodzieżowych. Często bywa, że instruktor pełni w Okręgu również inne funkcje. Na przykład w jednym Okręgu instruktor był także przewodniczącym komisji młodzieżowej i podobną funkcję pełnił także w delegaturze tego Okręgu. W innym Okręgu instruktor młodzieżowy pełnił obowiązki magazyniera. Znane też są przypadki nie wydawania instruktorowi delegacji, rzekomo z braku w Okręgu środków finansowych na ten cel.

Wymienione, skrajne wprawdzie przykłady, świadczą o źle pojmowanym obowiązku oszczędnego gospodarowania społecznymi funduszami.

Zadaniem instruktora młodzieżowego Okręgu jest — poza pracą administracyjną na rzecz komisji młodzieżowej — posiadać okresowy plan wyjazdów w teren i organizowania tam działalności. Powinien on znać problemy młodzieżowe i mieć rozeznanie w potrzebach opiekunów. Charakterystyczne jest, że instruktorzy w wizytowanych Okręgach oświadczyli, iż są gotowi jeździć w teren i oczekują takich poleceń.

Gwoli pełnego obiektywizmu trzeba też podkreślić, że wiele Okręgów PZF przeznaczają na działalność z młodzieżą znaczne sumy z własnych funduszy niezależnie od dotacji na te cele ZG PZF.

Propaganda, szkolenie, wystawiennictwo to kolejny odcinek, do którego kierownictwo Związku przywiązuje dużą wagę. Dotyczy to zarówno filatelistyki wśród młodzieży, jak i dorosłych. PZF — jak wynika z założeń programowych — ma ambicje działania w ośrodkach miejskich, w szkołach i placówkach kulturalnych i oświatowych, we wszystkich kręgach społeczeństwa. Pozyskać w tych środowiskach sprzymierzeńców dla naszej działalności możemy przede wszystkim przez pokazanie naszych dotychczasowych osiągnięć, wyeksponowanie tego co jest przedmiotem naszego działania i naszych zainteresowań. Możemy to robić przy okazji różnych wydarzeń, rocznie i jubileuszów, imprez kulturalnych, rozmów i spotkań z przedstawicielami organizacji społecznych i władz administracyjnych.

Jedną z form pokazania naszych osiągnięć są wystawy, na których prezentujemy dorobek członków — zbiory filatelistyczne ilustrujące różne dziedziny życia społecznego, gospodarczego, kulturalnego. Warunkiem skuteczności tej formy działania jest równomierne rozłożenie wystaw w czasie i na terenie całego Okręgu. Organizujemy nasze imprezy nie tylko w miastach wojewódzkich, ale i w małych ośrodkach. Będą cieszyć się na pewno frekwencją.

Stawiamy sobie za cel organizację kół młodzieżowych w szkołach. Ktoś powie, że nie wszystkie szkoły tolerują filatelistykę w swoich murach. Jeśli w sposób przekonujący przedstawimy władzom szkolnym charakter i cele naszej działalności, wykazując przy tym że jest to działalność społecznie użyteczna, na pewno nie odmówią nam pomocy i poparcia.

W działalności filatelistycznej ważne jest posiadanie odpowiedniego lokalu. Możemy go uzyskać w warunkach stałej współpracy z kierownictwem danej placówki kulturalnej, to znaczy jeśli nasza działalność wejdzie na stałe do jej programu. Tam, gdzie jest to możliwe, powinniśmy dążyć do organizowania stałych kącików filatelistycznych (gabloty), w których, poza ekspozycją nowości filatelistycznych, można informować gdzie i jak zapisać się do PZF. Możliwości propagandowego wykorzystania gablot jest zresztą bardzo dużo. Potrzebna jest inicjatywa, zwłaszcza w okresie braku materiałów drukowanych propagujących filatelistykę.

Ciekawa i korzystna może okazać się współpraca z organizacjami kulturalnymi, społecznymi czy sportowymi w zakresie wspólnych konkursów o interesującej te organizacje tematyce, ale w połączeniu ze znaczkami pocztowymi. Tematem takich konkursów mogą być różne wydarzenia regionalne. Każdą taką imprezę powinniśmy wykorzystać do szerokiej informacji o Polskim Związku Filatelistów.

O współpracy z organizacjami społecznymi i kulturalnymi, a także z władzami administracyjnymi powiedziane już było bardzo wiele. Jest oczywiste, że dobra współpraca i w miarę regularna informacja, będąca przecież formą propagandy, może znacznie ułatwić naszą działalność.

Zagadnienie sprawozdawczości w PZF jest również bardzo ważne. Można powiedzieć, że bawimy się w biurokrację, ale tak przecież nie jest. Chodzi o sprawozdawczość statutowo-organizacyjną, która jest wykorzystywana również jako zapis kronikarsko-historyczny. Traktując sprawozdawczość jako obowiązek organizacyjny należy pamiętać, że jest ona przesyłana za pośrednictwem Zarządów Okręgów do Zarządu Głównego PZF. Na obu tych szczeblach sprawozdawczość jest odpowiednio wykorzystywana. Na tej podstawie są m.in. sporządzane informacje dla organów społecznych i administracyjnych. Sprawozdania służą także do planowania merytorycznego i finansowego. Druga funkcja sprawozdawczości — to wartości kronikarskie i historyczne. Ten aspekt sprawozdawczości nie jest jeszcze doceniany. Warto o tym pamiętać i poświęcić trochę czasu na sensowne opracowywanie sprawozdań i terminowe ich przekazywanie władzom zwierzchnim PZF.

Polski Związek Filatelistów ma liczący się dorobek i współudział w wychowaniu młodzieży. Jesteśmy organizacją, która szerokim frontem włączyła się w nurt życia społeczno-kulturalnego kraju. Mamy od dawna wypracowane różne formy pracy z młodzieżą, które przejmują od nas inne kraje socjalistyczne, a nawet niektóre kraje zachodnie. Wykorzystujmy więc nasze doświadczenia i dorobek w celu powiększenia szeregów młodych filatelistów. Stać nas na to, aby Polski Związek Filatelistów zrzeszał w najbliższym okresie 50 tysięcy i więcej młodzieży. Szanse po temu istnieją, należy je tylko umiejętnie wykorzystać.

Zarząd Główny PZF w „Programie” na lata 1982—1985 wskazał na kierunki działania. Reszta zależy od nas, od działaczy młodzieżowych na każdym szczeblu organizacyjnym, od całego aktywu Polskiego Związku Filatelistów.

Z PRAC ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

IV PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obrady IV Plenum Zarządu Głównego prowadzone były dnia 5 grudnia 1982 r. w siedzibie ZG PZF w Warszawie. Głównym tematem obrad była sytuacja finansowa Związku.

Posiedzenie otworzył i mu przewodniczył prezes Zarządu Głównego kol. Henryk Białek.

Omawiając prowadzone przez Prezydium w ostatnim okresie prace, między innymi poinformował o spotkaniu z przedstawicielami KAW, na którym przedyskutowano sprawy związane z wydaniem Encyklopedii Filatelistyki. Wydawnictwo zobowiązało się wydać Encyklopedię w przeciągu dwóch lat od momentu złożenia materiału przez kolegium redakcyjne. Praktycznie więc, w przypadku złożenia materiału w 1983 roku — Encyklopedia powinna ukazać się w 1985 roku. Planowany nakład — 20 tys. egzemplarzy. Nie przewiduje się żadnego wydawnictwa specjalnego o charakterze filatelistycznym — jako wkładki do Encyklopedii.

Następnie prezes ZG zwrócił uwagę na stojące przed Związkiem w 1983 roku zadania, imprezy, akcje, w których filateliści pragną i powinni zaakceptować swoją obecność. Szczególnie istotnym jest włączenie się aktywnie do obchodów 40-lecia Ludowego Wojska Polskiego i 300-lecia Odsieczy Wiedeńskiej.

Skarbnik ZG, kol. Ryszard Szymański przedłożył w imieniu Prezydium Zarządu Głównego PZF wniosek o podwyższenie wpisowego i składki członkowskiej. Zaznaczył, że nie posiada jeszcze pełnych danych dotyczących zarówno wpływów, jak i wydatków w roku 1982, ale z otrzymanych dotychczas sprawozdań można już wyprowadzić kilka wniosków uzasadniających wnoszony do rozpatrzenia problem. Według posiadanego rozeznania, wysokość nadwyżki wpływów nad wydatkami określa się w granicach do 800 tys. złotych (stan aktualny). Sądzi, iż na koniec 1982 roku wydatki zrównają się z wpływami, a nawet mogą je przekroczyć. W przypadku realizacji w roku 1982 wszystkich planowanych zamierzeń, wydatki w warunkach tego roku przekroczyłyby wpływy o około 2 mln złotych.

W wyniku wszechstronnej dyskusji uznano celowość proponowanych nowych wysokości wpisowego i składki członkowskiej. Zwrócono uwagę na ewentualną możliwość zmniejszenia się liczebności członków PZF. W tej kwestii głosy były jednak podzielone. Akcentowano, iż decyzja o podwyższeniu wpisowego i składki członkowskiej jest złem koniecznym, wiążącym się nie tyle z rozszerzeniem, co utrzymaniem aktywności Związku na poziomie dotychczasowym. Po dyskusji, w drodze głosowania, Plenum Zarządu Głównego PZF podjęło uchwałę o wprowadzeniu z dniem 1 stycznia 1983 roku nowych wysokości wpisowego i składki członkowskiej oraz zasad ich podziału.

Na wniosek Komisji Sędziów Konkursowych (jurorów) Plenum podjęło uchwałę o wprowadzeniu zmiany do stawek w zał. Nr 2 „Regulaminu Sędziów Konkursowych PZF” z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1983 roku.

Kolega Jan Malik — przewodniczący Komitetu Organizacyjnego obchodów 90-lecia polskiego zorganizowanego ruchu filatelistycznego — poinformował Plenum o stanie przygotowań do tych uroczystości na terenie Zarządu Okręgu PZF w Krakowie. W ramach tych obchodów postanowiono zwołać VI Naradę Prezesów Zarządów Okręgów PZF w Krakowie w dniach 8—9.01.1983 r.

UCHWAŁY PLENUM ZG PZF

Uchwała Nr 26/XIII/82/Pl z dnia 5.12.1982 r. w sprawie ustalenia wysokości wpisowego i składki członkowskiej oraz zasad ich podziału.

Zarząd Główny PZF, opierając się na treści § 29 ust. 3 pkt 17 Statutu Polskiego Związku Filatelistów, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy stanu finansowego Związku, ustala:

1. Z dniem 1 stycznia 1983 roku:
 - wpisowe w wysokości 10 zł,
 - miesięczną składkę członkowską w wysokości 20 zł,
 - miesięczną składkę członkowską od emerytów, rencistów i żołnierzy służby zasadniczej w wysokości 10 zł,
 - składkę od uczestników PZF (młodzież) w wysokości 10 zł rocznie — począwszy od dnia 1 września 1983 r. (uczestnicy zwolnieni są od opłat wpisowego),
 - dzieci i młodzież przebywająca w domach dziecka, zakładach specjalnych, zakładach pracy chronionej i rehabilitacyjnych zostają zwolnione od opłat z tytułu wpisowego i składki uczestnika,
 - zgodnie z Systemem Wyróżnień — Członkowie Honorowi PZF są zwolnieni od opłacania składek członkowskich.
2. Z dniem 1 stycznia 1983 roku — następujący podział wpisowego i składek członkowskich:
 - wpisowe dzieli się w równych częściach, tj. po 50%, między Zarząd Okręgu i Zarząd Główny PZF,
 - część składki członkowskiej w wysokości 4 zł miesięcznie od każdego członka, w tym także emeryta, rencisty, żołnierza służby zasadniczej, Zarządy Okręgów PZF przekazują na rzecz Zarządu Głównego PZF. Pozostała część składki członkowskiej jest w dyspozycji Okręgu PZF z przeznaczeniem na jego działalność statutową. Podziału części składek pozostającej w Zarządzie Okręgu między Okręg, Oddziały i Koła PZF dokonuje każdy Zarząd Okręgu PZF,
 - uzyskane wpływy z tytułu składek od uczestników PZF pozostają w całości do dyspozycji Okręgu.
3. Naliczenie rocznej należności na rzecz Zarządu Głównego PZF według zasady określenia tej należności ryczałtowo, zgodnie ze stanem liczbowym członków (w tym także emerytów, rencistów i żołnierzy służby zasadniczej) na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego.

Uchwała Nr 27/XIII/82/Pl z dnia 5.12.1982 r. o zmianie i wprowadzeniu stawek w załączniku Nr 2 do „Regulaminu Sędziów Konkursowych PZF” zatwierdzonego dnia 7 grudnia 1980 r.

Z dniem 1 stycznia 1983 roku:

1. Wprowadza się nowe stawki rekompensaty finansowej dla sędziów konkursowych PZF z tytułu utraconych zarobków za udział w pracach jury wystaw konkursowych oraz w pracach komisji oceniających zbiory w ramach ich atestowania. Dotyczy tylko prac na terenie PRL:

- wystawy światowe pod patronatem FIP 600 zł dziennie
 - wystawy międzynarodowe pod auspicjami komisji FIP 500 zł dziennie
 - wystawy międzynarodowe „Socphilex” 500 zł dziennie
 - wystawy ogólnopolskie „numerowane” 440 zł dziennie
 - wystawy II stopnia i bilateralne międzynarodowe 400 zł dziennie
 - wystawy III stopnia 360 zł dziennie
 - atestowanie zbiorów 300 zł dziennie
2. Wprowadza się stawkę pod poz. 8:
 - honoraria aspirantów 300 zł dziennie
 3. Pozostałe ustalenia zawarte w treści załącznika Nr 2 do „Regulaminu Sędziów Konkursowych PZF” zatwierdzonego dnia 7 grudnia 1980 roku utrzymuje się w mocy.

Uchwała Nr 28/XIII/82/Pl z dnia 5.12.1982 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia Prezydium ZG PZF podjęte między plenarnymi posiedzeniami ZG PZF, tj. w okresie od dnia 20 września do dnia 5 grudnia 1982 r. z wyjątkiem tych, które są objęte porządkiem dziennym IV plenarnego posiedzenia ZG PZF.

Uchwała Nr 29/XIII/82/Pl z dnia 5.12.1982 r. o nadaniu odznak honorowych PZF obywatelom Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Zgodnie z wnioskami Prezydium ZG PZF oraz uzyskaną od władz Philatelistenverband zgodą, Plenum ZG PZF, na podstawie § 4 pkt 7 „Systemu wyróżnień honorowych w PZF”, niżej wymienionym obywatelom Niemieckiej Republiki Demokratycznej nadaje:

1. Złotą odznakę honorową PZF — Heinz Uhlman
2. Srebrną odznakę honorową PZF:
 - Egon Ochmann
 - Gerd Jäntsche
 - Günter Kessler

DECYZJE PLENUM ZG PZF

z dnia 5.12.1982 r.

1. Plenum jednomyślnie przyjęło i zatwierdziło (bez wnoszenia uwag) treść protokołu Nr 2/3/XIII/82/Pl z plenarnego posiedzenia ZG PZF (18—19.09.1982 r.).
2. Plenum postanowiło, że kwoty uzyskane z 5% rabatu udzielonego Kołom PZF przy wykupie abonamentu (w UPT) przeznaczone będą na: wynagrodzenia dla prowadzących, rozdzielających i rozprowadzających abonament między członków; zakup literatury w przypadku posiadania biblioteki; zakup materiałów i prowadzenie kroniki Koła; upominki dla aktywistów z okazji „Dnia Znaczką”; zakup jednego abonamentu znaczków PRL z przeznaczeniem na propagandę znaczką polskiego (np. do gabloty).
3. Podziękowano kol. Zygmuntowi Kałamadzemu za sprawne i szybkie spowodowanie wydania drukiem Statutu PZF.
4. Plenum zatwierdziło uchwałę Prezydium ZG PZF Nr 20/XIII/82/Pl z dnia 16.10.1982 r. o nadaniu J. W. Małyszewowi złotej odznaki honorowej PZF.

(AK)

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 16.10.1982 R.

Kolejne, ósme plenarne posiedzenie Prezydium ZG PZF zorganizowano i odbyło na gościnnej ziemi Mazursko-Warmińskiej w Olsztynie. Jednym z głównych tematów posiedzenia było wysłuchanie informacji, zapoznanie się z działalnością i osiągnięciami Okręgu Olsztyńskiego PZF.

Ogólnego wprowadzenia do tego tematu dokonał prezes Zarządu Okręgu w Olsztynie kol. Waldemar Kisiel. Omówił sprawy organizacyjne oraz współpracę z jednostkami administracyjnymi, organizacjami społecznymi i kulturalnymi stwierdzając, że układa się ona różnie. Nadmieniał, iż na terenie Okręgu notowany jest liczebny wzrost szeregów członkowskich PZF. Duża w tym zasługa ofiarnego aktywizmu z terenu. Zaznaczył, że odczuwa się brak „dopływu” aktywistów, że jest to m.in. także winą komisji, które nie dają swym członkom konkretnych zadań.

Szczegółowe informacje złożyli koledzy członkowie Zarządu Okręgu PZF w Olsztynie, w ramach prowadzonych bądź nadzorowanych przez nich kierunków działania. Prezydium ZG zostało zapoznane z działalnością w zakresie: popularyzacji filatelistyki i kolekcjonerstwa, pokazów i wystaw, organizacji konkursów, klubu zainteresowań „Copernicana”, wydawnictwa „Informator Okręgu”, współpracy z młodzieżą. Nie pominięto także spraw finansowych i społecznej pracy Komisji Rewizyjnej Okręgu.

Zabierając głos prezes ZG PZF kol. H. Białek zaznaczył, że członkowie Prezydium ZG PZF są mile zaskoczeni zakresem prowadzonych prac, podejmowanych problemów i uzyskanymi rezultatami. Pracę na odcinku młodzieżowym należy ocenić bardzo wysoko. Jest perspektywa liczebnego rozwoju Okręgu. W sumie, prezentacja pracy Okręgu i wzajemna dyskusja, zdaniem Prezydium ZG, wypadła bardzo dobrze.

Omawiając miniony okres (19.09.—15.10.1982 r. — 3 robocze posiedzenia Prezydium ZG PZF), prezes ZG poinformował o:

- rozmowach prowadzonych w Ministerstwie Łączności w sprawie wydania przez MŁ z okazji XIV OWF „Toruń 83” arkusika z przeznaczeniem dla członków (uczestników) PZF;
- wystąpieniu do resortu łączności o zmniejszenie nominału planowanych emisji na 1983 rok;
- koncepcjach wznowienia wystaw międzynarodowych:
 - „Balpex” — kraje nadbałtyckie — propozycja lokalizacji — Szczecin,
 - „Intermess” — Poznań,
- wyjazdach za granicę i reprezentowaniu tam naszego Związku.

Przedmiotem dyskusji były propozycje Komisji Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF, dotyczące ogłoszenia konkursów na najlepsze publikacje o tematyce filatelistycznej. Projekty regulaminów konkursów Prezydium przekazało do zaopiniowania koledze Wł. Farbotko.

Omówiono politykę wystawienniczą Związku. Brak właściwej kontroli przyjętego systemu. Trudności z dokonywaniem bezpośredniej analizy zbiorów, przechodzenia z klasy do klasy. Zwrócono uwagę, że organizatorzy wystaw przyjmują za punkt honoru by wystawa była rangi najwyższej. Często brak jest przestrzegania przyjętych ustaleń i formalnych przepisów.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 19/XIII/82/Pr z dnia 16.10.1982 r. zatwierdzająca decyzje i postanowienia podjęte w okresie od dnia 22 września do dnia 11 października 1982 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Akceptację propozycji powierzenia organizacji wystaw filatelistycznych:
 - bilateralnej „PRL — RFN” — Zarządowi Okręgu PZF w Gdańsku (1984 r.),
 - „Socphilex” — Zarządowi Okręgu PZF we Wrocławiu (1984 r.).
2. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:

— Robert Sobieraj, Kanada	— nr ewid. 230
— Robert Joseph Puzio, USA	— nr ewid. 231
— Karl Ehrler, DBR-RFN	— nr ewid. 232
— Stefan Petriuk, DBR-RFN	— nr ewid. 233
— Hans Jurgen Dobiat, DBR-RFN	— nr ewid. 234
— Ardo Vaumund, DBR-RFN	— nr ewid. 235
— Gunter Kliche, DBR-RFN	— nr ewid. 236
— Hans Herman Paetow, DBR-RFN	— nr ewid. 237
3. Akceptację składów osobowych jury wystaw filatelistycznych:
 - „Polska — Bułgaria”, Bydgoszcz — ze strony polskiej koledzy: Z. Baranowski, J. Parfiniewicz i A. Stepanczenko;
 - „Proletariat 100”, Warszawa — koledzy: Z. Cieślowski, M. Czernik, J. Gruszczyński, K. Strug i J. Tokar;
 - „Aerofila 82”, Dąbrowa org. ZO w Lublinie — ze strony polskiej koledzy: F. Bura, Z. Cieślowski, B. Kaczmarek i M. Syta.
4. Akceptację reprezentowania Zarządu Głównego PZF na otwarciu wystawy filatelistycznej:
 - „Polska — Bułgaria”, Białystok 9.10.1982 r. — kol. Jerzy Parfiniewicz;
 - „Ruch Filatelistyczny”, Olsztyn 9.10.1982 r. — kol. Lucjan Węgrzyn;
 - „Aerofila 82”, Dąbrowa 12.10.1982 r. — kol. Ryszard Szymański.
5. Wystąpienie do Zarządu Okręgu PZF w Zielonej Górze o złożenie w zakładach poligraficznych na tym terenie zamówienie na wydrukowanie Regulaminu Koła Młodzieżowego PZF (2.500 egz.).
6. Akceptację współudziału w organizacji i ogłoszeniu konkursów filatelistycznych:
 - „Znaczek pomaga w nauce” — redakcja „Głos Nauczycielski”;
 - „Nie tylko dla filatelistów” — redakcja „Młody Technik”;
 - „Szukamy znaczków” — redakcja „Piómyk”.
7. Ufundowanie 5 nagród (walory filatelistyczne) dla laureatów konkursu filatelistycznego ogłoszonego na łamach „Świata Młodych”, a tematycznie związanego z minionymi mistrzostwami świata w piłce nożnej „Hiszpania 82”.
8. Ufundowanie 5 równorzędnych nagród (klaserki ze znaczkami PRL) dla dzieci i młodzieży — laureatów konkursu rysunkowego „Janusz Korczak w moich

oczach", zorganizowanego przez Międzynarodowe Stowarzyszenie im. Janusza Korczaka.

Uchwała Nr 20/XIII/82/Pr z dnia 16.10.1982 r. o nadaniu lotnikowi-kosmonaucie, bohaterowi Związku Radzieckiego Jurijowi Wasiljewiczowi Małyszewowi złotej odznaki honorowej PZF.

Z upoważnienia Plenum ZG PZF (uchwała nr 75/Pl p.D z 5 lipca 1981 r.), w oparciu o nadesłany przez Zarząd Okręgu w Rzeszowie wniosek oraz o uzyskaną od władz WOF zgodę, nadaje Obywatelowi Związku Radzieckiego, lotnikowi-kosmonaucie, bohaterowi Związku Radzieckiego, dowódcy statku kosmicznego „Sojuz T-2” Jurijowi Wasiljewiczowi Małyszewowi złotą odznakę honorową PZF.

Uchwała Nr 21/XIII/82/Pr z dnia 16.10.1982 r. o nadaniu srebrnej odznaki honorowej PZF.

W uznaniu zasług wniesionych dla dobra i rozwoju polskiej filatelistyki, Prezydium Zarządu Głównego PZF na podstawie § 4 pkt 7 i § 3 pkt 1.3.a „Systemu wyróżnień honorowych w PZF” nadaje srebrną odznakę honorową Liceum Lotnictwa im. Żwirki i Wigury w Dęblinie.

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE ZG PZF

podjęte dnia 16.10.1982 r.

1. Zaakceptowano decyzję podjętą na roboczym posiedzeniu Prezydium ZG o powierzeniu organizacji wystawy „Socphillex” (w roku 1984) Zarządowi Okręgu PZF we Wrocławiu.
2. Postanowiono zwrócić uwagę i zaapelować do wszystkich komitetów organizacyjnych wystaw filatelistycznych o dokładniejsze zapoznawanie się z zasadami wystawiennictwa, przyjętymi i aktualnie obowiązującymi w PZF.
3. Upoważniono Komisję Naukowo-Badawczą ZG PZF do zaproponowania składu osobowego zespołu mającego za zadanie opracowanie projektu stanowiska Związku w sprawie wydawnictw poczt obozowych.
4. Po przeanalizowaniu propozycji zespołu seniorów ZG PZF dotyczących wydawania Cp upamiętniających wybitnych działaczy, zasłużonych dla polskiej filatelistyki, postanowiono wystąpić do resortu łączności o ujęcie w planach emisji Cp — na 1983 r. — dwa Cp z podobiznami Włodzimierza Polańskiego i Mariana Niklewskiego;
— na 1984 r. — jednej Cp z podobizną dr Jana Dudzińskiego.
5. W wyniku rozpatrzenia wniosku zespołu seniorów ZG PZF, upoważniono kol. Stefana Falkowskiego do dobrania sobie zespołu współpracowników i opracowania propozycji w sprawie ewentualnego organizowania i przeprowadzania aukcji filatelistycznych.
6. Postanowiono pierwsze posiedzenie Zarządu Głównego w 1983 r. poświęcić głównie zagadnieniom wystawienniczym.
7. Podjęto decyzję o udzieleniu:
— Zarządowi Okręgu PZF w Olsztynie dotacji w kwocie 65 tys. złotych z przeznaczeniem na dofinansowanie działalności Okręgu;
— Zarządowi Okręgu PZF w Toruniu dodatkowej zaliczki w kwocie 500 tys. złotych (na poczet planowanej w 1983 r. dotacji) z przeznaczeniem na pokrycie bieżących wydatków, związanych z organizacją XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej „Toruń 83”.

8. Zwrócono uwagę na konieczność i obowiązek przestrzegania zasad wynikających z treści Regulaminu Ekspertów PZF („Filatelista” Nr 15 z 1980 r. i Nr 10 z 1982 r.).
9. Ustalono wstępne terminy kolejnych plenarnych posiedzeń:
 - Prezydium ZG — 27—28.11.1982 r.,
 - Zarządu Głównego — 4—5.12.1982 r.

(AK)

POSIEDZENIE ODBYTE W DNIACH 27—28.11.1982 R.

Posiedzenie Prezydium odbyło się w gościnie udostępnionym pomieszczeniu — Domu Naczelnej Organizacji Technicznej przy ul. Podgórnej Nr 4 w Katowicach.

Rolę gospodarzy pełnili członkowie Zarządu Okręgu PZF w Katowicach oraz działacze i pracownicy tego Okręgu.

Posiedzenie otworzył i uczestników powitał prezes Zarządu Głównego PZF kol. Henryk Białek. Zasadniczym tematem posiedzenia było zapoznanie się z działalnością, osiągnięciami i zamierzeniami Okręgu Katowickiego.

Prezes Zarządu Okręgu w Katowicach kol. Marian Nowak, dokonując ogólnego wprowadzenia do tego tematu, zwrócił się do członków Zarządu Okręgu o złożenie dodatkowych informacji, uzupełnień i wyjaśnień do materiałów wcześniej opracowanych przez Zarząd Okręgu i wręczonych członkom Prezydium ZG PZF.

Prezydium ZG zostało zapoznane z działalnością na odcinkach: młodzieżowym, organizacyjnym, wystawienniczym, klubów zainteresowań „Kopasyny” i „Silesiana” oraz o strukturze społecznej członków PZF z terenu działania Zarządu Okręgu PZF w Katowicach.

Przy omawianiu spraw związanych z młodzieżowym ruchem filatelistycznym zwrócono uwagę na organizację (zakładanie) kół młodzieżowych przy Kołach PZF dorosłych; organizację konkursów (olimpiad); eksponowanie zbiorów młodzieżowych na wystawach oraz organizowanie pokazów w kołach młodzieżowych. Opiekunowie kół młodzieżowych Jan Swadźba i Edmund Wilczak w br. otrzymali medale Komisji Edukacji Narodowej. Mówiono także o kłopotach: wysoki koszt abonamentu; brak materiałów dydaktycznych dla opiekunów; brak gazetek propagujących filatelistykę, szczególnie filatelistykę młodzieżową.

Prowadzoną przez Okręg PZF w Katowicach działalność uznano za rzetelną i prawidłową. Dotychczasowy dorobek Okręgu daje szerokie perspektywy dalszego rozwoju.

Prezes ZG kol. H. Białek w imieniu Prezydium Zarządu Głównego podziękował Zarządowi Okręgu w Katowicach oraz całemu aktywowi katowickiemu za przygotowanie wszechstronnej, wyczerpującej i rzeczowej informacji.

W drugim dniu posiedzenia sekretarz ZG kol. Andrzej Kopczyński szczegółowo omówił poruszane problemy i poczynione uzgodnienia na posiedzeniu sekretarzy krajowych związków filatelistycznych państw socjalistycznych w Moskwie (omówienie na str. 17).

Zapoznano się z treścią pisma Komisji Inicjującej utworzenie Tymczasowej Rady Krajowej PRON, podpisanego w imieniu wymienionej Komisji przez Jana Dobraczyńskiego (publikowane w całości na str. 32).

Rozpatrzone wnioski o nadanie srebrnych odznak honorowych PZF instytucjom nie będącym członkami PZF. Podjęto stosowną uchwałę.

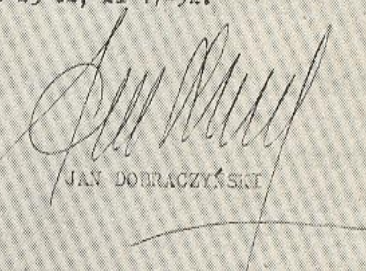
Zarząd Główny
Polskiego Związku Filatelistów

W imieniu Komisji Inicjującej utworzenie Tymczasowej Rady
Krajowej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego pragnę
wyrazić podziękowanie za okazane zrozumienie i poparcie idei
Ruchu oraz deklarację aktywnego uczestnictwa Waszej Organi-
zacji w jego współtworzeniu.

Jednocześnie oczekujemy od Was własnych przemyśleń
i działań w zakresie współtworzenia Ruchu, określania jego
programu oraz miejsca i roli Waszej Organizacji w PRON. Prace
te zintensyfikują i ukonkretnią nasze wspólne wysiłki zmierza-
jące do urzeczywistnienia idei porozumienia narodowego.

Tymczasowa Krajowa Rada Patriotycznego Ruchu Odrodzenia
Narodowego w najbliższym czasie rozpoczynając swą działalność
podejmie współpracę ze wszystkimi, którzy zgłosili akces bądź
poparcie dla Ruchu i przez to pragną włączyć się w budowanie
porozumienia narodowego.

Wszelkie propozycje opracowań i sugestie dotyczące
tworzonego wspólnie Ruchu prosimy przesyłać na adres: Warszawa,
Al. Ujazdowskie 13, tel. 28-23-82, 21-47-92.

JAN DOBRACZYŃSKI

Warszawa, 19 listopada 1982r.

Z uwagi na konieczność omówienia sytuacji finansowej Związku i podjęcia odpowiednich decyzji, postanowiono zwołać Plenum ZG PZF na dzień 5 grudnia 1982 r. w Warszawie.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 22/XIII/82/Pr z dnia 28.11.1982 r. zatwierdzająca decyzje i postanowienia podjęte w okresie od dnia 21 października do dnia 17 listopada 1982 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Akceptację składów osobowych komisji problemowych ZG PZF:
 - Komisji Wystaw,
 - Komisji Filatelistyki Tematycznej.
2. Ufundowanie 5 klaserów ze znaczkami PRL z przeznaczeniem na upominki dla organizatorów Salonu Filatelistycznego w Bergamo i organizatorów FIP-owskiej wystawy filatelistycznej „Milano 82”.
3. Udzielenie Zarządowi Okręgu PZF w Łodzi dotacji w kwocie 80 tys. zł z przeznaczeniem na dofinansowanie Młodzieżowej Wystawy Filatelistycznej „Juwennis VII” organizowanej w Tomaszowie Mazowieckim.
4. Akceptację faktu zwrócenia się do komisji problemowych ZG PZF: Wystaw, Literatury i Bibliotek Filatelistycznych, Współpracy z Zagranicą — o opracowanie i przedłożenie Prezydium ZG PZF materiałów m.in. w zakresie:
 - planowanych zamierzeń do 1985 roku,
 - uaktualnionych, zmodyfikowanych planów na 1983 rok,
 - osiągniętych wyników w dotychczasowej działalności — od początku bieżącej kadencji.
5. Przekazanie kwoty 1.575 franków szwajcarskich na konto organizatorów filatelistyki tematycznej „Tembal 83” (Szwajcaria) tytułem opłaty za ekspozycję zbiorów.
6. Ufundowanie nagrody na wystawę filatelistyczną „60-lecie ZSRR” (Moskwa, 10—17.11.1982 r.).
7. Delegowanie kol. J. Parfiniewicza, jako przedstawiciela ZG PZF, do składu jury konkursu na najładniejszy znaczek pocztowy PRL w 1981 roku.
8. Akceptację materiałów do Nr 3/23/82 Biuletynu Informacyjnego PZF.
9. Akceptację wyjazdu kolegów Mianowskiego i Kowalskiego z Okręgu PZF w Łodzi na zaproszenie Związku Filatelistów NRD do Karl-Marx-Stadt na 17 Wystawę Znaczka (26—29.11.1982 r.).
10. Zatwierdzenie jury KWF „Katowice 82” w składzie kol. kol.: Z. Baranowski, S. Karaś, K. Paśko, M. Syta i M. Szwemin oraz aspiranci: J. Adamczyk i W. Zagóra.
11. Decyzję o zwołaniu na dzień 5 grudnia 1982 r. Plenum ZG PZF w sprawie omówienia sytuacji finansowej Związku i podjęcia odpowiednich decyzji.
12. Zorganizowanie narady prezesów Zarządów Okręgów PZF w ramach obchodów 90-lecia Polskiego Ruchu Filatelistycznego (Kraków, 8—9.03.1983 r.).
13. Zatwierdzenie sprawozdania kolegów A. Kopczyńskiego i Z. Kałamagi z pobytu w Moskwie (8—14.11.1982 r.) na otwarciu Wszechzwiązkowej Wystawy Filatelistycznej „60 lat ZSRR” i uczestniczenia w naradzie sekretarzy krajowych związków filatelistycznych państw socjalistycznych.

Uchwała Nr 23/XIII/82/Pr z dnia 28.11.1982 r. o nadaniu srebrnych odznak honorowych PZF instytucjom nie będącym członkami PZF.

Zgodnie z § 4 pkt 7 „Systemu wyróżnień w PZF”, w oparciu o przedłożone wnioski Zarządu Okręgu PZF w Łodzi oraz pozytywną opinię Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF, Prezydium Zarządu Głównego PZF nadaje srebrną odznakę honorową PZF:

1. Wydziałowi Kultury Urzędu Miasta Tomaszów Mazowiecki.
2. Międzyzakładowemu Domowi Kultury „Włókniarz” w Tomaszowie Mazowieckim.

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

podjęte dnia 28.11.1982 r.

1. Postanowiono udzielić:
 - Zarządowi Okręgu PZF w Zielonej Górze dotację w kwocie 500 tys. zł z przeznaczeniem na pokrycie kosztów związanych z eksploatacją lokalu;
 - Zarządowi Okręgu PZF w Lublinie pożyczkę w kwocie 100 tys. zł z przeznaczeniem na działalność statutową.
2. W wyniku wszechstronnego omówienia sytuacji finansowej Związku, postanowiono wystąpić do Plenum ZG z wnioskiem o podwyższenie z dniem 1 stycznia 1983 r. wpisowego i składki członkowskiej oraz ich podziału.
3. W związku z kontynuacją opracowywania wspólnego kalendarza międzynarodowych przedsięwzięć filatelistycznych, postanowiono przekazać odpowiednie materiały do wykonującego tę pracę Związku Filatelistów NRD.
4. Na planowane robocze spotkanie (NRD, luty 1983 r.) przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych państw socjalistycznych w sprawie omówienia, przygotowania i wniesienia uwag do ogólnego regulaminu oceny zbiorów na wystawach organizowanych pod patronatem FIP, postanowiono delegować kol. J. Ryblewskiego.
5. Na krajowego komisarza SWF „Budapeszt 85” ze strony PZF zatwierdzono kol. Andrzeja Kopczyńskiego.
6. W wyniku omówienia aktualnego stanu na odcinku współpracy ze związkami filatelistycznymi państw socjalistycznych, postanowiono przyspieszyć prace związane z podpisaniem umów i protokołów o wzajemnej współpracy. Dotyczy: Bułgarii, Czechosłowacji, Węgier i ZSRR.
7. W przypadku nie brania udziału w obradach 52 Kongresu FIP w Rio de Janeiro w 1983 r. (bardzo wysokie koszty), postanowiono wystąpić do Węgierskiego Związku Filatelistycznego by reprezentował PZF.
8. Przyjęto projekt planu współpracy z zagranicą na 1983 rok.
9. Zatwierdzono wyjazd kol. Z. Wiatrowskiego na konferencję Komisji Młodzieżowej FIP (NRD, 24—27.03.1983 r.).

(AK)

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 5.12.1982 R.

Obrady dziesiątego już w tym roku plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF prowadzone były w siedzibie Zarządu Głównego PZF w Warszawie.

Uczestników posiedzenia powitał prezes ZG PZF kol. H. Białek.

Jednym z głównych tematów prowadzonej dyskusji była ocena stanu finansowego Związku. Prezydium postanowiło wystąpić do Plenum ZG o ustalenie z dniem

1 stycznia 1983 r. nowych wysokości wpisowego i składki członkowskiej oraz zasad ich podziału.

Na wniosek Komisji Sędziów Konkursowych (jurorów) ZG PZF postanowiono wystąpić do Plenum ZG o zmianę stawek w załączniku Nr 2 do „Regulaminu Sędziów Konkursowych PZF” (zatwierdzony 7.12.1980 r.).

Omawiając sprawy ekspertów, złożone wnioski oraz uwzględniając propozycje zgłoszone bezpośrednio przez członków Prezydium ZG, postanowiono niektórym ekspertom PZF rozszerzyć dotychczas nadane uprawnienia i nadać uprawnienia nowym ekspertom (9 osób). Całość ujęto w treści uchwały Nr 25/XIII/82/Pr, w oparciu i zgodnie z postanowieniami zawartymi w Regulaminie Ekspertów PZF z dnia 18 maja 1980 roku.

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 24/XIII/82/Pr z dnia 5.12.1982 r. zatwierdzająca decyzje i postanowienia podjęte dnia 1 grudnia 1982 r.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Zatwierdzenie regulaminu XIV OWF „Toruń 83”.
2. Postanowienie o wystąpieniu i zawarciu z Zakładami Doskonalenia Zawodowego w Zielonej Górze umowy-zlecenia na wykonanie sprzętu biurowego do wyposażenia lokalu ZG PZF.

Uchwała Nr 25/XIII/82/Pr z dnia 5.12.1982 r. w sprawie ekspertów PZF.

W oparciu o postanowienia zawarte w treści Regulaminu Ekspertów PZF z dnia 18 maja 1980 r. Prezydium ZG PZF:

1. Zgodnie z § 1 ust. 1 i § 4 ust. 2 nadaje uprawnienia eksperta w zakresie:
 - Henryk Białek, ul. Ludowa 2 m 14, 00-780 Warszawa — wydanie lubelskie 1944 r.;
 - Fabian Bura, ul. Krasickiego 45a, 02-611 Warszawa — poczty lotnicze i zepelinowe;
 - Mieczysław Czernik, ul. Mickiewicza 15 m 4, 90-444 Łódź — całości pocztowe Królestwa Polskiego okresu przedznaczkowego;
 - Jerzy Gryzel, ul. XX-lecia PRL 7, 92-500 Pabianice — Polska Nr 1 oraz poczty miejskie: Przedbórz, Sosnowiec i Żarki;
 - Marian Kościelniak, ul. Czackiego 46; 51-607 Wrocław — stemple prowizoryczne PRL 1944—1947;
 - Tadeusz Molenda, ul. Tatrzańska 74/76 m 36, 93-219 Łódź — korespondencja jeniecka, internowanych i obozów koncentracyjnych 1939—1945 oraz znaczki poczt obozowych w Niemczech;
 - Janusz Zbigniew Piekut, ul. Jasna 7/16, 00-007 Warszawa — całości pocztowe Królestwa Polskiego okresu przedznaczkowego, całości pocztowe ze znaczkami „wodzowie” 1944 r., polskie stemple prowizoryczne i polskie cenzury 1944—1947 r.;
 - Stanisław Sadowski, ul. Retkińska 93a m. 23, 94-004 Łódź — znaczki pocztowe PRL;
 - Jerzy Tokar, Al. Kościuszki 118 m. 35, 90-446 Łódź — ostemplowania i całości pocztowe ziem polskich okresu znaczkowego.

2. Zgodnie z § 1 ust. 1 i § 4 ust. 2 rozszerza uprawnienia eksperta w zakresie:
 - Janusz Adamczyk, ul. Francesco Nullo 12/41, 31-543 Kraków — całości pocztowe okresu przedznaczkowego dla Galicji i W. M. Krakowa;
 - Tadeusz Hampel, ul. Grabiniec 18/3, 91-149 Łódź — całości pocztowe okresu przedznaczkowego oraz Polska Nr 1;
 - Lech Popielewski, ul. Szymanowskiego 20-8, 87-100 Toruń — polskie znaki pocztowe od roku 1764 do roku 1870 oraz pruskie całości pocztowe okresu przedznaczkowego na ziemiach polskich;
 - Kazimierz Sztaba, ul. Chodowieckiego 5/12, 30-065 Kraków — wszystkie znaczki polskie z wyłączeniem poczt jenieckich i W. M. Gdańska.
3. Zobowiązuje wszystkich ekspertów do rzetelnego przestrzegania Regulaminu Ekspertów i załączonej do niego „Instrukcji badania i gwarantowania obiektów filatelistycznych przez ekspertów PZF” wraz z załącznikami Nr 1, 2 i 3.
4. W związku z orzeczeniem wydanym dnia 24.10.1982 r. przez GSK PZF w pierwszej instancji, zgodnie z § 1 ust. 1 i § 8 ust. 1 Regulaminu Ekspertów PZF zawiesza w czynnościach eksperta Aleksandra Sękowskiego, do czasu zakończenia sprawy i wydania przez GSK prawomocnego orzeczenia.

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

podjęte dnia 5.12.1981 r.

1. Postanowiono treść protokołu Nr 9/9/XIII/82/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF (27—28.11.1982 r.) przedłożyć do zatwierdzenia na następnym posiedzeniu Prezydium (Kraków, 8.01.1983 r.).
2. Zatwierdzono dodatkowy rozdzielnik na arkusiki „600 lat obecności Obrazu Jasnogórskiego” — dla Zarządów Okręgów PZF.

(AK)

EKSPERCI POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW (wg stanu na dzień 31 grudnia 1982 r.)

1. Janusz ADAMCZYK, ul. Francesco Nullo 12/41, 31-543 Kraków — całości pocztowe okresu przedznaczkowego dla Galicji i W. M. Krakowa.
2. Henryk BIAŁEK, ul. Ludowa 2/14, 00-780 Warszawa — wydanie lubelskie 1944 r.
3. Fabian BURA, ul. Krasickiego 45a, 02-611 Warszawa — poczty lotnicze i zepelinowe.
4. Mieczysław CZERNIK, ul. Mickiewicza 15/4, 90-444 Łódź — całości pocztowe Królestwa Polskiego okresu przedznaczkowego.
5. Józef FALKOWSKI, ul. Broniewskiego 22a/57, 01—771 Warszawa znaczki PRL.
6. Jerzy GRYZEL, ul. XX-lecia PRL nr 7, 92-500 Pabianice — Polska Nr 1 oraz poczty miejskie: Przedbórz, Sosnowiec i Żarki.
7. Tadeusz HAMPEL, ul. Grabiniec 18/3, 91-149 Łódź — całości pocztowe okresu przedznaczkowego oraz Polska Nr 1.
8. Mariusz KALINOWSKI, ul. Pszczelińska 8/32, 05-840 Brwinów — znaczki PRL.
9. Jacek KAPKOWSKI, ul. Dantego 1a/17, 04-285 Warszawa — wszystkie znaczki polskie.
10. Marian KOŚCIELNIAK, ul. Czackiego 46, 51-607 Wrocław — stemple prowizoryczne PRL 1944—1947.

11. Eugeniusz KRAWCZYK, ul. Kinowa 12/36, 04-019 Warszawa — znaczki PRL, Port Gdańsk.
12. Wiktor KURKIEWICZ, ul. Mokotowska 46/25, 00-543 Warszawa — znaczki PRL.
13. Janusz KSIĘSKI, ul. Kozińskiego 22 bl. II/1, 85-653 Bydgoszcz — polskie cenzury wojskowe i cywilne.
14. Tadeusz MOLENDĄ, ul. Tatrzńska 74/76 m. 36, 93-219 Łódź — korespondencja jeniecka, internowanych i obozów koncentracyjnych 1939—1945 oraz znaczki poczt obozowych w Niemczech.
15. Janusz Zbigniew PIEKUT, ul. Jásna 7/16, 00-007 Warszawa — całości pocztowe Królestwa Polskiego okresu przedznaczkowego, całości pocztowe ze znaczkami „wodzowie” 1944 r., polskie stemple prowizoryczne i polskie cenzury 1944—1947.
16. Lech POPIELEWSKI, ul. Szymanowskiego 20/8, 87-100 Toruń — polskie znaki pocztowe od roku 1764 do roku 1870 oraz pruskie całości pocztowe okresu przedznaczkowego na ziemiach polskich.
17. Jan RYBLEWSKI, ul. Marchlewskiego 24, 31-514 Kraków — wszystkie znaki polskie.
18. Stanisław SADOWSKI, ul. Retkińska 93a m. 23, 94-004 Łódź — znaczki pocztowe PRL.
19. Lesław SCHMUTZ, ul. Kolberga 7/1, 31-160 Kraków — wszystkie znaczki i całości polskie.
20. Bohdan SUBOCZ, ul. Nowolipki 28a/23, Warszawa — znaczki PRL.
21. Kazimierz SZTABA, ul. Chodowieckiego 5/12, 30-065 Kraków — wszystkie znaczki polskie z wyłączeniem poczt jednieckich i W. M. Gdańska.
22. Jerzy TOKAR, Al. Kościuszki 118/35, 90-446 Łódź — ostemplowania i całości pocztowe ziem polskich okresu znaczkowego.
23. Marian WAYS, ul. Poniatowskiego 2/7, 87-100 Toruń — wszystkie znaczki polskie z wyłączeniem poczt jenieckich i W. M. Gdańska.
24. Stanisław ŻÓLKIEWSKI, ul. Nowolipie 22a/19, 01-005 Warszawa — wszystkie całości polskie.

KONKURS Z NAGRODAMI NA NAJLEPSZĄ PUBLIKACJĘ W CZASOPISMACH FILATELISTYCZNYCH

Kształtowanie filatelistyki, dalszy jej rozwój i podnoszenie na coraz wyższy poziom stanowią jedno z najważniejszych zadań Polskiego Związku Filatelistów. Jednym z ważniejszych instrumentów w tych poczynaniach jest publicystyka.

Zarząd Główny PZF, pragnąc oddziaływać na poziom publikacji i dostosowanie ich do potrzeb szerokich rzesz filatelistów, ogłasza kolejny konkurs na najlepszą publikację zamieszczoną w każdym roku kalendarzowym w czasopismach filatelistycznych wydawanych w kraju.

Konkurs obejmuje lata 1982, 1983 i 1984, przy czym jury, oceniając publikacje zamieszczone w czasopismach w 1982 roku, będzie również oceniać prace opublikowane w 1981 roku.

Zarząd Główny PZF informuje, że:

1. Konkurs jest otwarty dla wszystkich. Treścią publikacji mogą być dowolne opracowania dotyczące wszystkich działów filatelistyki, a także ruchu filatelistycznego.

2. Konkurs jest organizowany w trzech grupach:
 - historyczno-badawczej,
 - filatelistyki tematycznej,
 - tematyki organizacyjnej, w tym problematyki młodzieżowej.
 3. Za najlepsze opracowania w każdej z trzech wymienionych grup przyznawane będą w każdym roku nagrody. Za opracowania opublikowane w latach 1981 i 1982 ustala się następujące nagrody:

I — 7.000 zł; II — 5.000 zł; III — 3.000 zł.
 4. Ocenę wszystkich opracowań zamieszczonych w czasopismach filatelistycznych dokona jury powołane przez Prezydium ZG PZF.
 5. Jury ma prawo dokonać innego podziału nagród niż to podane w pkt. 3, a także nie przyznania nagród. Decyzje jury są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu.
 6. Publikacje na konkurs mogą być zgłaszane przez redakcje czasopism, Zarządy Okręgów PZF, komisje problemowe ZG PZF i członków jury. Zgłoszenia powinny być poparte uzasadnieniem.
- Terminy zgłoszeń:
- dla prac opublikowanych w roku 1981 i 1982 — do dnia 28 lutego 1983 roku,
 - dla prac opublikowanych w roku 1983 — do dnia 28 lutego 1984 roku,
 - dla prac opublikowanych w roku 1984 — do dnia 28 lutego 1985 roku.
7. Ogłoszenie wyników konkursu nastąpi nie później niż 30 września każdego roku za rok ubiegły, a wręczenie nagród — w Dniu Znaczka, tj. 9 października każdego roku.
 8. Prace organizacyjne związane z konkursem prowadzi z upoważnienia Prezydium Zarządu Głównego PZF — Komisja Literatury i Bibliotek Filatelistycznych Zarządu Głównego PZF.

Prezydium ZG PZF

ZARZĄDZENIE NR 87 MINISTRA ŁĄCZNOŚCI z dnia 8 grudnia 1982 r.

w sprawie abonowania odbitek datowników i wirników okolicznościowych, znaczków pocztowych nie stemplowanych i stemplowanych, kartek pocztowych z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz kopert pierwszego dnia obiegu FDC.

Na podstawie art. 31 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 53, poz. 346, z 1974 r. Nr 24 poz. 142 i z 1982 r. Nr 7, poz. 54) zarządza się, co następuje:

§ 1

Wprowadza się przyjmowanie przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” zamówień na roczne komplety odbitek datowników i wirników okolicznościowych, znaczków pocztowych nie stemplowanych, znaczków pocztowych stemplowanych, kartek pocztowych i kopert z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz kopert pierwszego dnia obiegu FDC, zwane dalej „abonamentem”.

§ 2

1. Zamówienia na abonament są przyjmowane przez wszystkie placówki pocztowo-telekomunikacyjne.
2. Członkowie Kół PZF mogą zamawiać abonament zbiorowy (co najmniej 10 kompletów).
3. Zamówienia na abonament przyjęte do końca roku kalendarzowego zapewniają otrzymanie pełnych kompletów walorów objętych abonamentem rocznym.

§ 3

1. Roczna opłata abonamentowa wynosi za jeden komplet:
 - 1) odbitek datowników i wirników okolicznościowych (D) — 5 zł
 - 2) znaczków pocztowych nie stemplowanych lub stemplowanych (A) — 15 zł

- 3) kartek pocztowych oraz kopert z wydrukowanym znaczkiem pocztowym (B) — 5 zł
- 4) kopert pierwszego dnia obiegu FDC (C) — 15 zł
- 2. Członkom PZF dokonującym zamówienia indywidualnie oraz członkom młodzieżowych kół filatelistycznych dokonującym zamówienia zbiorowo, przysługuje opłata ulgowa za abonament wymieniony w ust. 1 pkt 2 i 4 wynosi 5 zł za jeden roczny zestaw.

§ 4

- 1. Przy przyjmowaniu zamówień na abonament odbitek datowników i wirników okolicznościowych, oprócz opłat abonamentowych wymienionych w § 3, pobiera się przedpłatę w wysokości 50 zł od jednej jednostki abonamentowej. Przedpłata stanowi formę zabezpieczenia finansowego za zaabonowane i nie odebrane walory.
- 2. Pobieranie opłaty abonamentowej i przedpłaty potwierdza się pokwitowaniem.

§ 5

- 1. Przedpłata pozostaje w dyspozycji placówki pt. do czasu odebrania przez abonenta wszystkich odbitek datowników i wirników stosowanych w roku objętym abonamentem.
- 2. Po odebraniu przez abonenta wszystkich odbitek datowników i wirników okolicznościowych przedpłata może być:
 - 1) zaliczana na poczet należności za odebrane walory, na których postawiono odbitki datowników,
 - 2) zwrócona klientowi w gotówce,
 - 3) w przypadku ponownego zamówienia abonamentu — przeniesiona jako przedpłata na rok następny.

§ 6

Odbitki datowników i wirników okolicznościowych stawiane są na kartkach pocztowych lub kartonikach z naklejonym znaczkiem pocztowym o nominale odpowiadającym taryfowej opłacie za kartkę pocztową oraz na kopertach z wydrukowanym, względnie naklejonym znaczkiem pocztowym odpowiadającym taryfowej opłacie za list zwykły.

§ 7

- 1. Odbiór zaabonowanych walorów wymienionych w § 1 może być dokonywany osobiście przez abonenta lub przez upoważnioną osobę w placówce pt., w której dokonano zamówienia.
- 2. Odbiór winien być dokonywany w terminach: w styczniu i lutym, w kwietniu i maju oraz w październiku i listopadzie.
- 3. Przy odbiorze znaczków pocztowych nie stemplowanych oraz kartek pocztowych, abonent wpłaca kwotę równą nominalnej wartości otrzymanych walorów, zaś przy odbiorze znaczków pocztowych stemplowanych — kwotę równą 35% wartości nominalnej znaczków nie stemplowanych, przy odbiorze kopert FDC i kopert z wydrukowanym znaczkiem pocztowym — kwotę równą cenie ustalonej na te wydawnictwa, przy odbiorze odbitek datowników i wirników okolicznościowych — kwotę równą wartości nominalnej wydawnictw ostemplowanych tymi datownikami.
- 4. Przy odbiorze abonamentu znaczków nie stemplowanych, stemplowanych, kartek pocztowych, kopert pierwszego dnia obiegu FDC, kopert z wydrukowanym znaczkiem i odbitek datowników i wirników zamówionych zbiorowo przez Koła PZF (co najmniej 10 kompletów), urzędy pt. udzielają 5% rabatu od sumy nominalnej tych walorów.

§ 8

Trzymiesięczna zwłoka w odbiorze zaabonowanych walorów może być traktowana jako rezygnacja z dalszego abonowania. W takim przypadku placówka pt. zalicza przedpłatę na poczet zaległych należności. Zarezerwowane dla abonenta znaczki pocztowe, kartki pocztowe, koperty z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz koperty pierwszego dnia obiegu FDC mogą być przekazane do sprzedaży w placówkach pt., natomiast odbitki datowników należy odesłać abonentowi na jego koszt listem poleconym do równowartości przedpłaty.

§ 9

Szczegółowy tryb postępowania w sprawie przyjmowania i realizacji zamówień na abonament walorów wymienionych w § 1 określa instrukcja stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 10

Traci moc:

- 1) zarządzenie Nr 18 Ministra Łączności z dnia 19 kwietnia 1975 roku w sprawie abonowania odbitek datowników i wirników okolicznościowych, znaczków pocztowych nie stemplowanych, kartek pocztowych i kopert z wydrukowanym znaczkiem pocztowym oraz kopert pierwszego dnia obiegu FDC (Dziennik Łączności z 1975 roku Nr 7, poz. 47 i z 1977 roku Nr 2, poz. 6);
- 2) ust. 11 załącznika do pisma ókólnego Ministra Łączności z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie stosowania w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych datowników i wirników okolicznościowych (Dziennik Łączności z 1973 r. Nr 3, poz. 32 i z 1979 r. Nr 8, poz. 57).

§ 11

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 roku.

MINISTER

podpis)

S P R O S T O W A N I E

W Biuletynie Informacyjnym PZF Nr 3/23/82 wkradł się przykry błąd w uchwale Prezydium ZG PZF Nr 18. Uchwała ta powinna mieć następujące brzmienie:

Uchwała Nr 18/XIII/82/Pr z dnia 18.09.1982 r. o wpisaniu do rejestru sędziów konkursowych (jurorów) PZF.

Po wszechstronnej analizie wniosków i materiałów nadesłanych przez Zarządy Okręgów PZF oraz propozycji przedłożonych przez Komisję Sędziów Konkursowych (jurorów) ZG PZF, Prezydium ZG PZF w oparciu o Regulamin Sędziów Konkursowych z dnia 7 grudnia 1980 r.:

- I. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 2 oraz § 4 ust. 1 nadaje uprawnienia sędziego konkursowego klasy I:
 1. Kol. Jerzy Zadurawicz — Okręg PZF Katowice
- II. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 3 oraz § 4 ust. 1 nadaje uprawnienia sędziów konkursowych klasy II niżej wymienionym:
 1. Kol. Jan Tomera — Okręg PZF Katowice
 2. Kol. Jerzy Zyzański — Okręg PZF Bielsko-Biała
- III. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 4 oraz § 4 ust. 1 nadaje uprawnienia sędziów konkursowych klasy III niżej wymienionym:
 1. Kol. Leopold Baran — Okręg PZF Bielsko-Biała
 2. Kol. Marian Broniec — Okręg PZF Katowice
 3. Kol. Alojzy Burczyk — Okręg PZF Katowice
 4. Kol. Henryk Lamparski — Okręg PZF Katowice
 5. Kol. Alfred Nawrot — Okręg PZF Katowice
 6. Kol. Aleksander Peszko — Okręg PZF Katowice
 7. Kol. Brunon Surma — Okręg PZF Katowice

Za tę przykrą pomyłkę serdecznie przepraszamy zainteresowanych Kolegów i naszych Czytelników.

Redakcja BI PZF

Stan organizacyjny PZF na dzień 31 grudnia 1982 r.

Lp.	Okręg	Członkowie	Uczestnicy	Razem	Koła			SKF
					Teren.	Zakład.	Razem	
1	Białystok	4.273	1.200	5.473	16	57	73	47
2	Bielsko-Biała	4.726	1.327	6.053	9	42	51	31
3	Bydgoszcz	5.572	1.058	6.630	22	62	84	34
4	Częstochowa	2.026	463	2.489	3	28	31	19
5	Gdańsk	12.555	2.033	14.588	23	99	122	69
6	Gorzów Wlkp *)	1.788	1.242	3.030	10	11	21	30
7	Kalisz	2.472	635	3.107	8	31	39	27
8	Katowice	30.652	4.430	35.082	33	342	375	144
9	Kielce	4.639	969	5.608	11	43	54	43
10	Koszalin	3.126	1.493	4.619	15	49	64	56
11	Kraków	12.338	2.310	14.648	15	156	171	84
12	Lublin	5.745	1.889	7.634	54	40	94	78
13	Łódź	16.885	3.928	20.813	29	200	229	197
14	Olsztyn	3.929	1.673	5.502	27	26	53	62
15	Opole	6.116	2.195	8.311	19	53	72	69
16	Poznań	11.114	2.872	13.986	34	109	143	96
17	Rzeszów	7.644	2.893	10.537	6	106	112	127
18	Szczecin	8.815	1.939	10.754	46	110	156	67
19	Tarnów	3.250	842	4.092	7	33	40	33
20	Toruń	2.789	620	3.409	15	23	38	24
21	Wałbrzych	3.402	1.096	4.498	17	28	45	36
22	Warszawa	30.706	2.862	33.568	72	242	314	94
23	Wrocław	12.237	1.381	13.618	32	118	150	44
24	Zielona Góra	3.447	1.926	5.373	25	23	48	52
Razem:		200.146	43.276	243.422	548	2031	2579	1473

Uwaga: *) — stan na dzień 30 czerwca 1982 r.

KOLEJNOŚĆ OKRĘGÓW WEDŁUG STANU CZŁONKÓW
z dnia 5.12.1982 r.

1. Katowice	— 35.082	13. Bielsko-Biała	— 6.053
2. Warszawa	— 33.568	14. Kielce	— 5.608
3. Łódź	— 20.813	15. Olsztyn	— 5.502
4. Kraków	— 14.648	16. Białystok	— 5.473
5. Gdańsk	— 14.588	17. Zielona Góra	— 5.373
6. Poznań	— 13.986	18. Koszalin	— 4.619
7. Wrocław	— 13.618	19. Wałbrzych	— 4.498
8. Szczecin	— 10.754	20. Tarnów	— 4.092
9. Rzeszów	— 10.537	21. Toruń	— 3.409
10. Opole	— 8.311	22. Kalisz	— 3.107
11. Lublin	— 7.534	23. Gorzów Wlkp.	— 3.030
12. Bydgoszcz	— 6.630	24. Częstochowa	— 2.489

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

Wydawca: Polski Związek Filatelistów
Zarząd Główny

Adres redakcji: 00-272 Warszawa,
Rynek St. Miasta 14

Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF

Druk: Bielskie Zakłady Graficzne
zam. 1554/K/83 — 2.500 egz. — M-87